

IGNACY JASIŃSKI
ARTYSTA
PATRIOTA
ZESŁANIEC

Ignacy Jasiński.

Opracowanie:
Przemysław Deles

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

niepodległa

Dofinansowano ze środków Biura „Niepodległa” w ramach Programu Dotacyjnego
„Powstanie Styczniowe 1863-1864”

WSTĘP I BIOGRAM

Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego posiada znaczącą liczbę prac uznanego malarza i rysownika Ignacego Jasińskiego, przekazaną przez prawnuczkę jego brata, Zuzannę Janin. Ignacy Jasiński (7 grudnia 1833 – 16 października 1878) urodził się i wychował w Kaliszu, tam pobierał pierwsze nauki. Był członkiem szlacheckiej rodziny herbu Rawicz, synem Franciszka i Marii ze Strzyżowskich. Jego stryjecznym dziadkiem był słynny generał Jakub Jasiński (1761–1794), wychowanek Szkoły Rycerskiej (która miała siedzibę w Pałacu Kazimierzowskim, obecnym rektoracie Uniwersytetu Warszawskiego), uczestnik powstania kościuszkowskiego, zabity podczas szturm Pragi przez wojska rosyjskie pod wodzą Aleksandra Suworowa.

Życie Ignacego Jasińskiego jest znakomitym przykładem losów przedstawiciela polskich elit połowy XIX w. Pochodził z rodziny szlacheckiej, która zasilala szeregi rodzącej się klasy urzędniczej i inteligencji oraz rozwijającego się środowiska artystycznego. Z domu wyniósł gorący patriotyzm i religijność, które odcisnęły głębokie piętno na jego twórczości.

Przed 1850 r. Jasińscy przenieśli się z Kalisza do Łomży, a następnie do Suwałk. Ignacy kontynuował naukę w tamtejszym gimnazjum gubernialnym, które ukończył w 1852 r. Zapewne w latach 1853–1854 rodzina znowu się przeprowadziła, tym razem do Warszawy, na ul. Aleksandria (obecnie Kopernika) nr 2849. Ignacy został przyjęty jako wolny słuchacz do Szkoły Sztuk Pięknych, działającej od 1844 r. na terenie dawnego kampusu Uniwersytetu przy Krakowskim Przedmieściu, w Gmachach Muzealnym i Audytoryjnym, w pomieszczeniach dawnego Oddziału Sztuk Pięknych UW. W latach 1856–1859 uczęszczał do klasy Rafała Hadziewicza, a później malował pod kierunkiem Józefa Simmlera. Obydwaj należeli do najważniejszych twórców swojej epoki. Hadziewicz odcisnął tak głębokie piętno na pokoleniu artystów, którzy kształcili się w tej Szkole, że mówiono o „epoce pohadziewiczowskiej”. Simmler z kolei jest uważany za jednego z najwybitniejszych malarzy warszawskich XIX w. Był aktywnym uczestnikiem i animatorem życia intelektualnego miasta, zainicjował m.in. zorganizowanie wystawy starożytności i przedmiotów sztuki w 1856 r. Wystawa ta, pokazywana w pałacu Tyszkiewiczów-Potockich, obecnej siedzibie Muzeum UW, miała przełomowe znaczenie dla rozwoju polskiej historii sztuki, archeologii i muzealnictwa. Profesorowie Szkoły Sztuk Pięknych prowadzili zajęcia dydaktyczne w tradycyjny, podówczas przyjęty sposób. W programie nauczania znajdowały się m.in.: „rysunek z natury, rysunek pejzaży, rysunek ornamentów, rysunek architektoniczny, kompozycja i malowanie, perspektywa i optyka, anatomia zastosowana do sztuk pięknych. Przeważało kopiowanie wzorów i reprodukcji oraz na starszych latach rysowanie żywych modeli” (Ustawa dla Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie z 1844 r.). Po ukończeniu szkoły Jasiński pracował jako malarz pod kierunkiem Simmlera.

Równocześnie z nauką w Szkole Sztuk Pięknych Jasiński studiował przez dwa lata na Akademii Medyko-Chirurgicznej, otwartej w 1857 r. na fali odwilży posewastopolskiej, w efekcie klęski Rosji w wojnie krymskiej – była to pierwsza działająca uczelnia w Warszawie od czasu zamknięcia Królewskiego Uniwersytetu Warszawskiego w 1831 r. W 1861 r. Jasiński stworzył rysunek „Obłąkanej”, która „nie umarła, ale śpi”, najpewniej była to alegoria umęczonej Polski. Wybuch insurekcji nastąpił w styczniu 1863 r., a 12 października tego roku z okien kamienicy Zamoyskiego przy Nowym Świecie (budynek mieści obecnie kilka jednostek uniwersyteckich) rzucono pięć bomb w kierunku powozu carskiego namiestnika, Fiodora Berga. Jasiński został oskarżony o udział w spisku na życie dostojnika oraz przynależność do partii Ludwika Mierostawskiego, dyktatora powstania, i zestany do Wiatki (obecnie

Kirow), miasta położonego w europejskiej części Rosji, ok. 400 km na północ od Kazania. To doświadczenie zaowocowało niezwykle interesującymi rysunkami i zapiskami w notesie, zakupionymi jakiś czas temu od jego spadkobierców przez Muzeum Narodowe w Warszawie.

Jasiński powrócił do Warszawy w końcu 1866 r. i zaczął „samodzielną pracę w kierunku kościelnym”, wkrótce „stał się jednym z czynniejszych i ruchliwszych malarzy” („Wielka Encyklopedia Powszechna Ilustrowana”). Wynajmował pracownię w Hotelu Europejskim w latach 1867–1870. Według biogramu w „Wielkiej Encyklopedii Powszechniej Ilustrowanej” (tom 32, s. 698) urządził „w niej wieczorne rysunki z modelu żywego i wytwarzał w ten sposób bardzo żywotne ognisko sztuki. W pracowni tej, uczęszczanej bardzo licznie, spotykali się wszyscy warszawscy artyści, młodzież garnęła się do starszych, dzięki czemu wyrobiła się ciepła koleżeńska atmosfera”. Dużo malował i stale brał udział w wystawach Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Po powrocie z zestania sporo jeździł po Królestwie, a w latach 1872–1873 udał się w podróż po Europie. Najpierw odwiedził Drezno, gdzie przez kilka tygodni kopiował obrazy w słynnej Galerii Malarstwa. Stąd ruszył do Wiednia „celem poznania znakomitych galerij tamecznych w Belwederze i Lichtensteina” (nekrolog w Sprawozdaniu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych za 1878 r.). Kolejne przystanki miały miejsce w Trieście, Wenecji, Florencji, Rzymie, Neapolu i Mediolanie, wszędzie tam zwiedzał muzea, galerie i pracownie znanych malarzy. Na dłużej zatrzymał się w Monachium: tu przez dwa semestry studiował w znakomitej Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych – alma mater wielu innych znanych polskich malarzy epoki, tzw. „monachijczyków”. Kształcił się pod kierunkiem Alexandra von Wagnera, węgierskiego malarza i pedagoga, specjalisty od malarstwa historycznego. Zdobył brązowy medal na wystawie uczniów. Powrót do Warszawy nie zakończył jego podróży: jeździł w Tatry, do Salzburga i znowu do Monachium (1876 r.). Z powodu zachorowania na gruźlicę od lipca 1878 r. leczył się w alpejskich uzdrowiskach: bawarskim Bad Reichenhall i Meranie, położonym we włoskim Południowym Tyrolu, gdzie zmarł i został pochowany.

Wśród potomków jego brata Antoniego, dyrektora Oddziału Banku Polskiego w Radomiu, a następnie głównego kasjera i członka zarządu Warszawskiego Towarzystwa Dobroczyńności, były m.in.: Nelly Egiersdorff, jedna z pierwszych kobiet przyjętych na studia na Uniwersytecie Warszawskim, Zofia Czarnecka, zmarła w opinii świętości zmartwychwstanka, słynna malarka Maria Anto oraz rzeźbiarka i performerka, Zuzanna Janin, nawiązująca w swej twórczości do znakomitego przodka. Jego rodzina była blisko spokrewniona ze słynnymi profesorami Uniwersytetu Warszawskiego: lingwistą Janem Nieciśławem Baudouinem de Courtenay i jego córką, etnolożką Cezarią Ehrenkreutz-Jędrzejewiczową. Warto dodać, że kilku przedstawicieli tego rodu walczyło w powstaniu warszawskim.

TWÓRCZOŚĆ IGNACEGO JASIŃSKIEGO

Twórczość Ignacego Jasińskiego badały przez lata Izabella Galicka i Hanna Sygietyńska – im zawdzięczamy najważniejsze ustalenia dotyczące czasu i okoliczności powstania jego prac. Badaczki te ustaliły, że jego pierwsze próby rysunkowe miały miejsce jeszcze w Suwałkach, w czasach gimnazjalnych. Mimo iż pierwsze dokumenty wskazujące na jego naukę w Szkole Sztuk Pięknych pochodzą z 1856 r., to jednak istnieje kilka rysunków z 1854 r. o tematyce mieszczącej się w programie nauczania szkoły, które świadczą o tym, że mógł zacząć naukę wcześniej. Uczył się wówczas malowania i rysowania z modeli gipsowych i żywych. W czasie zestania stworzył liczne, wspomniane wyżej rysunki i nieco obrazów, głównie portrety, dokumentujące obserwacje z pobytu na obczyźnie. Z czasów użytkowania pracowni w Hotelu Europejskim pochodzą studia z żywych modeli, mające charakter męskich aktów. Co do dalszej jego kariery artystycznej, należy oddać głos wspomnianym badaczkom jego twórczości, tak charakteryzującym całą twórczość Jasińskiego: „malował przeważnie obrazy religijne i portrety, rzadziej sceny rodzajowe i pejzaże; rysunki często podmalowywał akwarelą; postugiwał się też pastelami”. Stopniowo zyskał duże uznanie i popularność jako znakomity twórca, zwłaszcza autor portretów i malowideł o tematyce religijnej – w tej ostatniej dziedzinie był stawiany w gronie kilku najlepszych i najpopularniejszych malarzy. Wykonywał zlecenia, które napływały nie tylko z całego Królestwa Polskiego, ale również z Wołynia i Podola. Warto wspomnieć, że jego obraz „Objawienie się Matki Boskiej” został namalowany do kościoła Świętego Krzyża, parafialnej świątyni Uniwersytetu. Za podsumowanie jego twórczości niech posłuży wspomnienie pośmiertne opublikowane w „Tygodniku Ilustrowanym”:

„Zmarły nie należał do plejady artystów cieszących się głośnie europejską sławą. Zakres jego prac był skromniejszy. Nie wkraczał na pole wielkich kompozycji historycznych, ograniczając się na obrazach religijnych, rodzajowych i portretowych; ale to, co tworzył, nacechowane było zawsze głęboką jakąś myślą, sumiennością w wykonaniu i poważnym pojmowaniem zadania sztuki. Portrety jego, których wymalował wiele, olejno i pastelami, należą do najlepszych prac w tym rodzaju”.

Prace artysty znajdują się obecnie w kolekcjach m.in. Muzeów Narodowych w Warszawie i Krakowie oraz Muzeum Okręgowego w Suwałkach.

-Dokumenty

List do Antoniego Jasińskiego, brata artysty, informujący o śmierci Ignacego oraz przybyciu wdowy do Meranu

Niemieckojęzyczny kwit za miejsce pochówku dla Ignacego Jasińskiego w Meranie

Studium z żywego modelu

Ok. 1868–1869

Ołówek, papier

Rysunek wtórnie wykorzystany w kolażu Zuzanny Janin „Powstańcy. David Bowie, 1863–2016” z cyklu Powstańcy, Ocalańcy i Drużyna (1863–2016)

Studium z żywego modelu

Lata 1866–1878

Ołówek, papier

Rysunek wtórnie wykorzystany w kolażu Zuzanny Janin „Powstańcy. Czarne Pantery, 1863–2016” z cyklu Powstańcy, Ocalańcy i Drużyna (1863–2016)

Studium z żywego modelu

Ok. 1866–1870

Rysunek wtórnie wykorzystany w kolażu Zuzanny Janin „Powstańcy. YSL, Kruki syberyjskie, 1863–2016” z cyklu Powstańcy, Ocalańcy i Drużyna (1863–2016)

Studium z żywego modelu

Ok. 1868–1869

Rysunek wtórnie wykorzystany w kolażu Zuzanny Janin „Powstańcy. Brad Pitt, 1863–2016” z cyklu Powstańcy, Ocalańcy i Drużyna (1863–2016)

Studium z żywego modelu

Ok. 1866–1870

Rysunek wtórnie wykorzystany w kolażu Zuzanny Janin „Drużyna, 1863–2016” z cyklu Powstańcy, Ocalańcy i Drużyna (1863–2016)

Portret mężczyzny

1872–1873

Olej, karton

W górnym prawym rogu słabo czytelny napis [Bettler? – niem. „żebrak”?]
Zapewne jedno ze „Studiów Głównych”, nagrodzonych brązowym medalem na wystawie uczniów Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, zaliczanych przez znawców do najlepszych prac olejnych Ignacego Jasińskiego

Matka Boska wg Murilla

1866–1878

Węgiel, papier

Napis: 20 grudnia 1869 otrzymał nr drugi na wystawie

Studium układu kostnego

Ok. 1854

Portret pani Preysowej

1873?

Olej, płótno

W zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie znajduje się portret olejny Aleksandra Preysa pędzla Ignacego Jasińskiego z 1873 r.

Pompeje

Datowanie: 11 października 1973

Olej, karton

Kopia autoportretu Rembrandta

Olej, płótno

Ok. 1872–1876?

ALBUM Z RYSUNKAMI

MUW/1

Datowanie: 1854–1878

10 kart z 1 zdjęciem i 9 rysunkami

TEMATYKA: sceny rodzajowe, akt, portret;

TECHNIKA: rysunki wykonane ołówkiem, kredą i węglem na różnych gatunkowo papierach; prace naklejone na kartony, zabezpieczone arkuszami bardzo cienkiego papieru przekładkowego; blok uszyty na trzy zwięzy płaskie; oprawa tekowa; obleczenie z płótna, trzy skrzydła z płótna introligatorskiego, cztery pary wiązaadeł.

Zbiór 9 rysunków charakteryzuje akademickie wykończenie detalu i studium światłocieniowe. Kreska prowadzona jest po formie, dynamicznie i ostro. Wśród tematów występują:

- sceny rodzajowe [karta: 7 recto – chłopiec na stogu; 15 recto – 2 szt.: dom na wsi i para zakochanych; 22 recto – panna nad wodą],
- portrety [7 verso – etnograficzny; 21 recto – mężczyzna],
- sceny religijne [20 recto – Zmartwychwstanie],
- akty [14 recto],
- studium rzeźby klasycznej [10 recto i 11 verso – popiersia; 17 verso – putta], Karakalla,
- szkice anatomiczne [15 verso – czaszka; 20 verso – dłoń].

Rysunki różnią się rozmiarami, techniką wykonania i gatunkiem papierów.

Pierwsza karta ochronna zawiera imienny podpis autora zapisany atramentem: „Ignacy Jasiński” i prostokątne zdjęcie artysty (89 x 68 mm). Fotografia przedstawia mężczyznę z zarostem, o bujnej czuprynie, ubranego we frak, który non-szalancko opiera się na swej prawej ręce. Karty nośne rysunków ponumerowano w lewym górnym narożniku. Na okładzinie naklejka z tłoczonym napisem: „Album / I.J.". Litery to kapitała w stylu gotyckiej fraktury.

Zebrane rysunki wykonane są w technice ołówkowej, kredce i węgla. W użyciu znalazły się papiery różnego gatunku, pod względem gramatury, składu, koloru i rozmiaru. Na niektórych pracach widoczne są pociągnięcia pędzla od werniksu (np. karta 22). Prace przyklejono na kartony różnego rodzaju, w kolorze kremowym lub zielonym (z fakturą groszku) oraz brązowo-szarym. Na zewnętrznych narożnikach naklejono dekoracyjne kształtki, które pełniły funkcję wzmacniającą. Rysunki zabezpieczono przed otarciami bardzo cienkim papierem przekładkowym (ok. 20g/m²). Na niektórych przekładkach widoczny jest rysunek sita. Karty albumu przyklejono do strony grzbietowej na falc z pasków zielonego papieru. Blok uszyty na trzy zwięzy płaskie wykonane z pasków szarego płótna. Szycie prowadzone nicią lnianą, w technice jeden za jeden. Z analizy wynika, że każda karta przeszyta była pojedynczo (nie tworzone składek). Oprawę wykonano w formie teki. Tekturowe okładziny obleczone lnianym płótnem o dość drobnym splocie. Na zewnętrznych krawędziach okładzin dodano skrzydła i wiązaadała, tworząc tekę. Skrzydła wykonane z ciemnobrązowego płótna introligatorskiego (Kaliko) powleczonego apreturą, z widoczną fakturą groszku. Płótno to posiada podkład z fioletowego papieru. Skrzydła zdublowano dodatkowo na cienki papier. Dodano cztery pary wiązaadeł z taśmy pasmanteryjnej o szerokości 10 mm, w kolorze ciemnobrązowym. Informacje na karcie ochronnej zapisano atramentem. Fotografia to pozytyw (89 x 68 mm; wys. x szer.) wykonany w technice żelatynowej. Napis umieszczony na naklejce, na przedniej okładzinie, to czarny druk wypukły.

1 verso

Fotografia portretowa Ignacego Jasińskiego

Podpis: Ignacy Jasiński

7 verso

Scena rodzajowa z chłopcem na stogu patrzącym na miniaturowe zwierzątka i domek

1869

Rysunek opatrzony sygnaturą Ig. i datą 18/12 69

7 recto

Mężczyzna w stroju sarmackim

10 recto

Studium Menelaosa z Grupy Pasquino lub z Głowy wybawiciela ze zbiorów Museo Pio-Clementino w Muzeach Watykańskich

1854

Napis: Jasiński i data 6 maja

11 verso

Studium głowy giganta z fryzu ołtarza pergamońskiego

1854

Napis: Jasiński i data 6 Kwiet[nia] 54

11 recto

Studium popiersia cesarza Karakalli (212–217)

Napis: Jasiński i data 27 Marca 54 r.

14 verso

Akt męski

1869

Napis: 31/12 1869

14 recto

Portret mężczyzny

Przed 1854

Zachowany częściowo, na co wskazują ślady klejenia na kracie

15 recto

Góra: scena rodzajowa przedstawiająca dwie kobiety przed młynem we Włoszech

Dół: scena rodzajowa z parą siedzącą pod drzewem

Sygnatura Ig. i data 15 Maja 1870 r.

15 verso

Szkic anatomiczny czaszki

1854

Napis: Jasiński i data 23 List.[opada] 54 r.

17 verso

Bijące się putta

20 verso

Scena Zmartwychwstania

20 recto
Szkic anatomiczny ręki

21 verso
Portret mężczyzny

ALBUM Z RYSUNKAMI Z NATURY (AKTY I RZEŻBY ANTYCZNE)
MUW/2

Datowanie: 1854–1870

38 kart z 36 rysunkami

TEMATYKA: studium postaci, akt, detal anatomiczny;

TECHNIKA: rysunki wykonane ołówkiem, kredą i węglem na różnych gatunkowo papierach, jeden obraz olejny na tekturze; prace naklejone na arkusze z cienkiego papieru, zabezpieczone arkuszami bardzo cienkiego papieru przekładkowego; blok uszyty na cztery zwięzy płaskie; oprawa tekowa; obleczenie z płótna, cztery pary wiązadeł.

Teka zawiera trzydzieści sześć rysunków w temacie studium anatomicznego. Obok prac:

- z żywym modelem [5 recto; 8 recto; 14 recto; 16 recto; 17 recto; 19 recto; 20 recto; 21 recto; 22 recto; 23 recto; 24 recto; 25 recto; 27 recto; 29 recto; 30 recto; 52 recto; 53 recto],
- występuje detal anatomiczny [33 recto; 34 recto; 35 recto; 36 recto; 37 recto; 38 recto; 39 recto; 41 recto; 42 recto],
- rzeźba klasyczna [karta tytułowa recto; 44 recto i verso; 45 recto; 46 recto; 47 recto; 48 recto; 49 recto; 50 recto; 54 recto; obraz olejny na tekturze].

Na pierwszej karcie znajduje się rysunek głowy rzeźby antycznej oraz fotografia artysty (71 x 69 mm). Pod zdjęciem widnieje podpis imienny: Ignacy Jasiński i adnotacja: Rysunki z Natury (Modele) 1854–1870. Na okładzinie przedniej znajduje się naklejka z ręcznym napisem: Album / I.J.

Oprawione prace wykonano w technice ołówka, kredki i węgla na różnych gatunkowo papierach (pod względem rozmiaru, koloru oraz składu). Rysunki naklejono na karty papieru o niskiej gramaturze (poniżej 80g/m²), w kolorze niebieskim i szarym. Arkusze opatrzone falcem lub doklejono do paska z falcem. Oszacowano, że oryginalnie w składce występowały po cztery arkusze. Rysunki zabezpieczono papierami przekładkowymi z bardzo cienkiego papieru (o gramaturze ok. 20g/m²). Blok uszyto na cztery płaskie zwięzy (o szer. 15 mm), które wykonano z pojedynczo złożonych pergaminowych pasków. Końce pasków ścięto pod kątem ostrym. Oprawę wykonano z tekturowych okładek, oblezonych szarym płótnem o grubym splocie. Na zewnętrznych krawędziach dodano cztery pary wiązadeł. Wiązadła stanowią pasmanteryjne paski o szerokości 15 mm, obecnie w kolorze kremowo-żółtym.

5 recto
Studium z żywego modela
1868
Napisy: sygnatura Ig. i data 5/12 68

8 recto
Studium z żywego modela
Ok. 1858–1859?

14 recto
Studium z żywego modela, 1859

Napisy: sygnatura lg. i data 27/I 59 oraz dopisek wykonany inną ręką Jasiński

16 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1858–1859?

17 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1858–1859?

19 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1858–1859?

20 recto

Studium z żywego modelu

1858

Napis: sygnatura artysty lg. i data 6/2 58

21 recto

Studium z żywego modelu i powtórzony szkic ręki modelu (spoczywającej na kiju)

Ok. 1858

22 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1858

23 recto

Studium z żywego modelu

1858

Napisy: sygnatura artysty lg. i data 22/10 58

24 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1859

25 recto

Szkice różne: studium z żywego modelu; postać kobiety z koszem (niezwiązana z w/w studium); głowa mężczyzny (niezwiązana z w/w kompozycjami)

1857 i później

Napisy: Clessinger sculpture de François I; studium opatrzone sygnaturą lg. i datą 28/10 57 oraz podpisem Jasiński

Jean-Baptiste Clésinger zw. Auguste (1814–1883), francuski rzeźbiarz, uczeń Bertela Thorvaldsena, zięć George Sand, autor personifikacji Muzyki zdobiącej nagrobek Fryderyka Chopina na cmentarzu Père-Lachaise. W 1855 r. stworzył projekt pomnika konnego króla Franciszka I.

27 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1859

29 recto

Studium z żywego modelu

Ok. 1856–1859

30 recto

Studium z żywego modelu; postać mężczyzny z księgą opatrzoną krzyżem i ludzką czaszką – kompozycja w typie memento mori (niezwiązana z w/w studium) 1857 i później

Napis: sygnatura lg., cyfra 20 oraz data 1857

33 recto

Studium anatomiczne ręki

Ok. 1854

34 recto

Studium anatomiczne dłoni

1854

Napisy: sygnatura lg. i data 4/9 54

35 recto

Studium ręki trzymającej ziarno

Ok. 1854

Napis: Jasiński

36 recto

Studium anatomiczne nogi

Ok. 1854

37 recto

Szkice z modelu anatomicznego stopy

1854

Górny opatrzony sygnaturą lg. i datą 9/10 54 r.

Dolny opatrzony sygnaturą lg. i datą 11/10 54 r.

38 recto

Studium anatomiczne stopy; szkic do studium stopy

Ok. 1854

Napis: Jasiński

39 recto

Studium anatomiczne nogi

Ok. 1854

41 recto

Studium anatomiczne części układu kostnego

Ok. 1854

42 recto

Studium anatomiczne nogi

Ok. 1854

44 verso

Studium „Szermierza Borghese”, antycznej rzeźby greckiej autorstwa Agasiasa z Efezu z ok. 100 r. p.n.e., znajdującej się w Muzeum Luwru.

Ok. 1854–1858

44 recto

Studium „Fauna z koźlęciem”,
odlewu gipsowego rzeźby antycznej z XVIII w. Odlew znajdował się w Gabinetce Odlewów Gipsowych Uniwersytetu Warszawskiego, a obecnie, jako depozyt Muzeum Łazienek Królewskich, jest na ekspozycji stałej Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego.

Ok. 1854–1858

45 recto

Drugie studium „Fauna z koźlęciem”,
odlewu gipsowego rzeźby antycznej z XVIII w. Odlew znajdował się w Gabinetce Odlewów Gipsowych Uniwersytetu Warszawskiego, a obecnie, jako depozyt Muzeum Łazienek Królewskich, jest na ekspozycji stałej Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego.

Ok. 1854–1858

46 recto

Drugie studium „Szermierza Borghese”,
antycznej rzeźby greckiej autorstwa Agasiasa z Efezu z ok. 100 r. p.n.e., znajdujące się w Muzeum Luwru.

Ok. 1854–1858

47 recto

Trzecie studium „Fauna z koźlęciem”,
odlewu gipsowego rzeźby antycznej z XVIII w. Odlew znajdował się w Gabinetce Odlewów Gipsowych Uniwersytetu Warszawskiego, a obecnie, jako depozyt Muzeum Łazienek Królewskich, jest na ekspozycji stałej Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego.

Ok. 1854–1858

48 recto

Studium Antinousa Kapitolijnskiego,
rzeźby rzymskiej z ok. 130–138 r., znalezionej na terenie Willi Hadriana, eksponowanej w Muzeach Kapitolijnskich.

Ok. 1854–1858

49 recto

Drugie studium Apolla Belwederskiego,
słynnej rzymskiej rzeźby z II w., kopii brązowego dzieła z lat 330–320 p.n.e, prawdopodobnie wykonanego przez Leocharesa.

Ok. 1854–1858

50 recto

Drugie studium Antinousa Kapitolijnskiego,
rzeźby rzymskiej z ok. 130–138 r., znalezionej na terenie Willi Hadriana, eksponowanej w Muzeach Kapitolijnskich.

Ok. 1854–1858

52 recto

Studium z żywego modelu

1858–1870

53 recto

Studium z żywego modelu

1858–1870

54 recto

Trzecie studium „Szermierza Borghese”, antycznej rzeźby greckiej autorstwa Agasiasa z Efezu z ok. 100 r. p.n.e., znajdującej się w Muzeum Luwru; studium dłoni rzeźby.

55 recto

Studium głowy Heraklesa, z rzeźby „Herkules i Telefos”, rzymskiej kopii z II w. z greckiego oryginału, znajdującej się w Muzeach Watykańskich.
ok. 1854–1858

ALBUM Z RYSUNKAMI

MUW/3

Ok. 1852–1870

30 kart ze 113 rysunkami

TEMATYKA: studium postaci, portret, kopia;

TECHNIKA: rysunki wykonane ołówkiem, kredą, węglem i tuszem na różnych gatunkowo papierach i kalkach; prace naklejone na kartony; blok uszyty na trzy zwięzy płaskie; oprawa z czerwonego płótna introligatorskiego, złote tłoiki na przedniej okładzinie.

Zbiór rysunków nie większych niż format A5. Prace naklejone na arkusz sztywnego kartonu, od jednej do kilku sztuk na stronie. Prace mają charakter:

- swobodnych linearnych szkiców ołówkiem lub piórkiem, przedstawiających sceny religijne lub rodzajowe, pejzaże, studium ciała w ruchu,
- notatki satyrycznej [16 verso; 17 recto],
- kopii obrazów chrześcijańskich, wykonanych na kalkach; u dołu przedstawienia znajdują się informacje, co jest przedstawione i z jakiego miejsca pochodzi obraz [21 recto i verso; 22 r. i v.; 23 r.],
- portretów świętych [25 recto i verso; 26 recto],
- portretów akwarelowych [42 verso; 43 recto].

Karty ponumerowano ręcznie w prawym górnym narożniku. Na oprawie złote tłoiki. Pośrodku napis: „Album”, poniżej winieta w stylistyce wici roślinnych, a w dolnym narożniku po diagonalnej linii inicjał: „I.J.”.

Znaczna część rysunków powstała podczas zezłania do Wiatki (portrety, ikony), część zapewne podczas podróży po Europie (kopie obrazów wielkich mistrzów).

Prace rysunkowe wykonane ołówkiem, piórkiem, kredką i akwarelą. Niewielkich rozmiarów szkice, kopie i studia portretowe wykonano na różnych gatunkowo papierach, w tym i kalkach. Prace naklejono na kalandrowane kartony w liczbie od jednej do sześciu sztuk na arkuszu, z dwóch stron. Wybrane prace zabezpieczono werniksem. Narożniki arkuszy wzmocniono ozdobnymi kształtkami z kartonu. Arkusze za pomocą falcu złożono po cztery sztuki w składce. Blok zszyto na trzy zwięzy płaskie o szerokości 30 mm. Zwięzy wykonano z czerwonego płótna introligatorskiego (takiego jak w oprawie). Blok oprawiono w tektury i czerwone płótno introligatorskie (Ekruda), którego powierzchnie pokryto apreturą, ale pozostawiono widoczny splot. Przednią okładzinę ozdobił złotym tłoczeniem.

Pierwszych 6 stron pustych

7 recto

Górny szkic: kobieta z dzieckiem

Napisy: sygnatura Iq. Jasiński i data 73

Poniżej, w dolnym prawym rogu znajduje się sygnatura malarza w postaci dwóch skrzyżowanych liter i oraz data 11.10.73 r.

Dolny szkic: studium dwóch dłoni

7 verso

Szkice różne: studium mężczyzny modlącego się przed krzyżem; studium mężczyzny

8 recto

Dwa studia ciał w ruchu

8 verso

Szkice różne: anioł; projekt nagrobka Ignacego Jasińskiego
1878

Napis: Ignacy Jasiński artysta malarz 1878 r.

Studium kobiety z podpisem Francesco da Ponte,

Francesco da Ponte zw. Bassano (1549–1592), włoski malarz doby manieryzmu.

9 verso

Szkice różne: studium postaci w kajdanach; studium siedzącego mężczyzny

13 recto

Góra: kopia obrazu przedstawiającego Abrahama, Sarę i trzech aniołów

Dół: być może szkic do obrazu przedstawiającego „Świętą Rodzinę po powrocie z Egiptu”.

Obraz o takiej tematyce pokazywano na wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w 1871 r. i zrecenzowano w nr. 187 „Tygodnika Ilustrowanego” z 29 lipca 1871 r. Prezentowany szkic odpowiada opisowi opublikowanemu w „Tygodniku...”.

13 verso

Góra: Św. Józef z małym Jezusem

Dół: krzyż przydrożny

14 recto

Św. Józef z małym Jezusem

1870

Napis: S. Józef i data 70.

14 recto

Góra: scena z „Konrada Wallenroda” Adama Mickiewicza? (Konrad pod celą Grażyny?)

Dół: ruiny zamku

15 recto

Góra: para kochanków

1869

Napis: sygnatura Ig. i data 11/3 1869

Dół: kopia ilustracji Wincentego Smokowskiego do „Konrada Wallenroda” Adama Mickiewicza przedstawiająca tytułową postać

15 verso

Szkice różne: studium dłoni; pierścień; dwoje dzieci z psem

17 recto

Karol Stanisław Radziwiłł zwany „Panie Kochanku”

Ilustracja do „Ostatnich chwil księcia wojewody «Panie Kochanku»” J. I. Kraszewskiego z 1877 r.?

17 verso

Góra: projekt okładki pisma satyrycznego „Śmieszek. Kalendarz humorystyczny ilustrowany”, opatrzony datą 1870 i adnotacją nakładem Grossmana w Warszawie 1870

Dół: trzy studia głów (karykatury)

18 recto

Góra: projekt okładki z napisem Kalendarz Ilustrowany Noworocznik

Dół: rysunek satyryczny

przedstawiający mężczyznę wbiegającego przez drzwi opatrzone rosyjskim napisem cyrylicą: Kapitanskoj kofier. Na ścianie budynku znajduje się tabliczka z zapisaną cyrylicą nazwą ulicy: Dunaj.

18 verso

Góra: scena zbiorowa

Dół: studium mężczyzny

19 recto

Projekt okładki do polki „Wygnanie krynolin”

19 verso

Góra: karykatura trubadura

Napis: C'est le Troubadour! Qui chante, amour!!!

Dół: karykatura mężczyzny śpiącego na ławce

20 recto

Góra: różne karykatury

Napisy: (górnny lewy róg) Minister oświecenia / (górnny prawy róg) Que j'oublie je suis toujours joli[e] et delicieux / (dolny lewy róg) atak wymierzony przeciw autorowi komedji p.n. Warszawian i [nieczytelne] / (dolny prawy róg) Na honor! Nie widzę nic coby do mnie podobnego było

Dół: szkic mężczyzny z miotłą

20 verso

Góra: para kochanków w lesie

Dół: szkic dziecka

21 recto

Góra: wjazd Jezusa do Jerozolimy

Dół: historyczna scena rodzajowa

21 verso

Góra, lewa strona: kopia obrazu „Święta Rodzina” Girolamo Francesco Maria Mazzoli zw. Parmigianino (1503–1540)

Napis: Sainte Famille, d'apres le tableau du François Mazzuoli dit le Parmesan

Góra, prawa strona: kopia obrazu „Święta Rodzina” Rafaela Santiogo (1483–1520), znajdującego się w Wersalu

Napis: La Sainte Famille, d'apres le tableau peint par Raphaël Sanzie d'Urbino

Dół, lewa strona: kopia obrazu „Madonna ze św. Hieronimem” z ok. 1527 r. pędzla Antonio da Correggio (1489–1534), znajdującego się w Galerii Narodowej w Parmie

Napis: Le S. Jérôme di Corrige

Dół, prawa strona: obraz przedstawiający św. Antoniego adorującego Madonnę z Dzieciątkiem autorstwa Juana Do, znanego również jako Giovanni Dose, z kościoła San Nicola Magno „Santa Maria a Vico” pod Neapolem

Napis, przypisujący dzieło Antoonowi van Dyckowi: Santa S. Antoine de Padone

adorant l'Enfant Jésus entre les ros de la Virge; tableau de Vandyck

22 recto

Góra, lewa strona: kopia obrazu „Chrzest Chrystusa” Guido Reniego

Oryginał znajduje się w National Gallery w Londynie

Góra, prawa strona: kopia obrazu Petera Paula Rubensa „Niewierność Tomasza”, znajdującego się obecnie w Rijksmuseum w Amsterdamie

Napis: Jezus pokazujący swą ranę Swm. Tomaszowi Rubens pinck.

Dół, lewa strona: kopia obrazu „Zdjęcie z krzyża” Petera Paula Rubensa

Napis: Le Christ mort sur les genoux de la Vierge; près de lui la Madelaine, S. François, S. Jean, deux Anges, etc.; par Rubens

Dół, prawa strona: kopia obrazu Nicolasa Poussina „Wniebowzięcie Maryi Panny”, znajdującego się w Muzeum Luwru

Napis: L'Assomption de la Vierge; Tableau du Poussin

22 verso

Góra, lewa strona: kopia obrazu Guido Reniego przedstawiającego św. Franciszka ze zbiorów Muzeum Luwru

Napis: S. François en méditation. Tableau du Guido

Dół, lewa strona: kopia obrazu „Potop” Jeana-Baptiste'a Regnault, znajdującego się w Muzeum Luwru

Napis: Une scène de Déluge. Tableau de Regnault

Dół, prawa strona: kopia obrazu Daniele Ricciarellego zwanego Daniele da Volterra „Dawid zwycięża Goliata”

Napis: David, vainqueur de Goliath

Dół, prawa strona: kopia obrazu Dominiquina (Domenico Zampieri, zwany Il Domenichino) „Dawid grający na harfie” ze zbiorów Muzeum Luwru

Napis: David jouant de la Harpe par le Dominiquin

23 recto

Góra, lewa strona: kopia obrazu Nicholasa Poussina przedstawiającego św. Pawła, ze zbiorów Muzeum Luwru

Napis: Le ravissement de S. Paul. Tabeleau du Poussin

Góra, prawa strona: kopia obrazu Dominiquina (Domenico Zampieri, zwany Il Domenichino) przedstawiającego św. Pawła ze zbiorów Muzeum Luwru

Napis: Le ravissement de Saint Paul. Tableau du Dominiquin

Dół, lewa strona: kopia obrazu Francesco Rossiego „Trzy Parki”, znajdującego się w Palazzo Pitti, Napis: Les trois Parques, Plotho, Lachésis et Atropos; Tableau du Musée, par Michel-Ange Bounarotti [sic!], Demi-figures un peu audesfous [sic!] de grandeur naturelle

Dół, prawa strona: kopia obrazu Guido Reniego „Herkules na stosie” ze zbiorów Muzeum Luwru

Napis: La mort d'Hercule. Guido Reni pinck

23 verso

Rysunki portretowe z Wiatki, a wśród nich autoportret artysty

1865

Różne napisy rosyjskojęzyczne

25 recto

św. Łukasz Ewangelista

Wiatka 1865

Napisy: (cyrylicą) S. Ewgaista Łuki, dyspozycje dotyczące kolorystyki

Przypuszczalnie projekt do obrazu olejnego lub malowidła ściennego przeznaczonego do prawostawnego miejsca kultu. Jak zwróciły uwagę Izabela Galicka

i Hanna Sygietyńska w artykule „Ignacy Jasiński – malarz zapomniany (1833–1878)”, wydają się na to wskazywać m.in. szczegółowe adnotacje dotyczące kolorystyki, widoczne w dolnych partiach kompozycji

25 verso

św. Jan lub św. Mateusz Ewangelista

Wiatka 1865

Przypuszczalnie projekt do obrazu olejnego lub malowidła ściennego przeznaczonego do prawosławnego miejsca kultu. Jak zwrócić uwagę Izabela Galicka i Hanna Sygietyńska w artykule „Ignacy Jasiński – malarz zapomniany (1833–1878)”, wydają się na to wskazywać m.in. szczegółowe adnotacje dotyczące kolorystyki, widoczne w dolnych partiach kompozycji.

26 recto

św. Marek Ewangelista

Wiatka 1865

Przypuszczalnie projekt do obrazu olejnego lub malowidła ściennego przeznaczonego do prawosławnego miejsca kultu. Jak zwrócić uwagę Izabela Galicka i Hanna Sygietyńska w artykule „Ignacy Jasiński – malarz zapomniany (1833–1878)”, wydają się na to wskazywać m.in. szczegółowe wskazówki dotyczące kolorystyki, widoczne w dolnych partiach kompozycji. Oprócz nich znajdują się tam również adnotacje dotyczące symboliki.

26 verso

Góra: górny targ w Wiatce

1865

Napis: Wierchnii rynek w Wiatce i data 19 sierpnia 1865

Dół: wieś

1875

Rysunek opatrzony datą 3/5 75

31 recto

Szkice do sceny zdjęcia z krzyża: martwy Chrystus, Maryja i studium szat

31 verso

Szkice różne

Ok. 1862

studium portretowe

rysunek dębu

1862

Napis: Grabno.–, sygnatura Ig. i data 4/6 62 r.

Studium łba końskiego z wozu

1862

Napis: Ig., data 30/5 62 i dopisek z Kalisza do Dzierżążna koło Opatówka

Scena rodzajowa: mężczyzna modlący się przed figurą Maryi z Dzieciątkiem

32 recto

Góra: Anioł, Hagar i Izmael na pustyni

Napis: Jasiński

Dół: drewniana ruina

Napis: nieczytelne słowo, sygnatura Ig. i data ii/10 68; na lewej krawędzi innym ołówkiem i innym charakterem pisma: Jaś Wilczyński

Podpis może dotyczyć Jana Kazimierza Wilczyńskiego (1806–1885), wydawcy słynnego Albumu Wileńskiego [1845–1875]

32 verso

Studium roślin

Jak piszą monografistki twórczości Jasińskiego, Izabella Galicka i Hanna Sygietyńska, w książce „Odkrywanie sztuki. Sztuka odkrywania” (Warszawa 1994, s. 78): „W tej serii rysunków, pochodzących z rozmaitych stron kraju urzekają precyzją i czystością linii miniaturowe szkice roślin, liści, kwiatów, owoców, wśród nich mistrzowsko wprost wykonane studia łopianu, dzikiej róży, jeżyn, maków, dmuchawców”.

33 recto

Święty

Ok. 1865

Przypuszczalnie projekt do obrazu olejnego lub malowidła ściennego przeznaczonego do prawosławnego miejsca kultu w Wiatce lub w jej okolicy.

33 verso

Góra: Podróżny w stepie

Być może ilustracja do poematu Włodzimierza Wolskiego „Ojciec Hilary”, wydane-go w 1859 r. w Wilnie

Dół: studium krajobrazu

34 recto

Góra: scena z Nowego Testamentu?

Dół: studium pnia

34 verso

Góra: para zakochanych pastuszków

Dół: studia ludowych kobiecych nakryć głowy

36 recto

Góra: sarmacka scena rodzajowa

Dół: szkic nieokreślony

36 verso

Góra: scena rodzajowa (władcy dzielący tupy?)

Dół: scena rodzajowa (ilustracja do powieści Józefa Ignacego Kraszewskiego?)

38 recto

Dwaj pielgrzymi z wizytą u Piasta Kołodzieja, Rzepichy i Siemowita

38 verso

Chrystus i niewiasty („Spotkanie Chrystusa z Marią Magdaleną”?)

1858

Napis: Komp. Ig. 13/I 58

W 1861 roku Jasiński wystawił na wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych obraz olejny „Spotkanie Chrystusa z Marią Magdaleną”.

39 recto

Szkice różne: Święta Rodzina (Narodziny Jezusa); Ofiarowanie Jezusa w świątyni jerozolimskiej (Maryja, Jezus, Anna i Symeon); modląca się kobieta

39 recto

Trzy szkice z chrztem Jezusa?

40 recto
Jezus powołuje Mateusza

40 recto
Góra: scena religijna (objawienie Maryi/Maryja wręcza wieniec męczeństwa świętemu zakonnikowi?)
1857
Napis: Komp. Ig. Jasiński/Ig 20/II 57 r.
Dół: studium mężczyzny (kmięcia?)

41 recto
Góra: scena alegoryczna w typie memento mori
Napis: Komp. Ig. 16 Listop. 1857
Dół: studium rodziny

41 verso
Góra: Jezus i niewiasty
Dół: studium z rzeźby przedstawiającej papieża w pofranciszkańskim kościele św. Stanisława Biskupa w Nowym Mieście Korczynie, znajdującej się w jednym z ołtarzy bocznych, powstałym w latach 40.–50. XVIII w.
Napis: w Nowym Mieście Korczynie w Kościele Franciszkanów

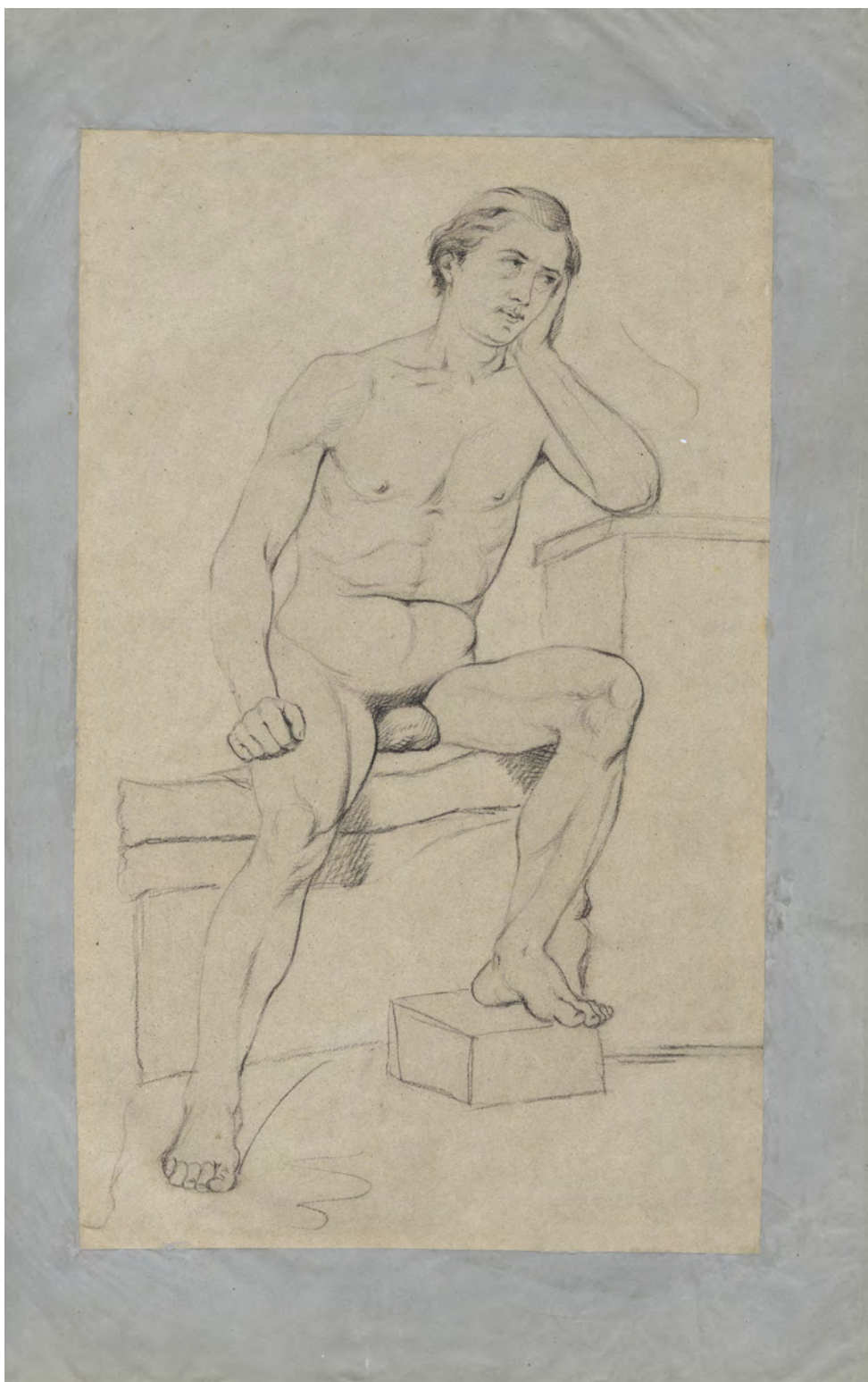
42 recto
Góra: pustelnik
1855
Napis: Ig. 17/I 55
Dół: scena rodzajowa
Napis: ex cerote (łac. „z wosku”)

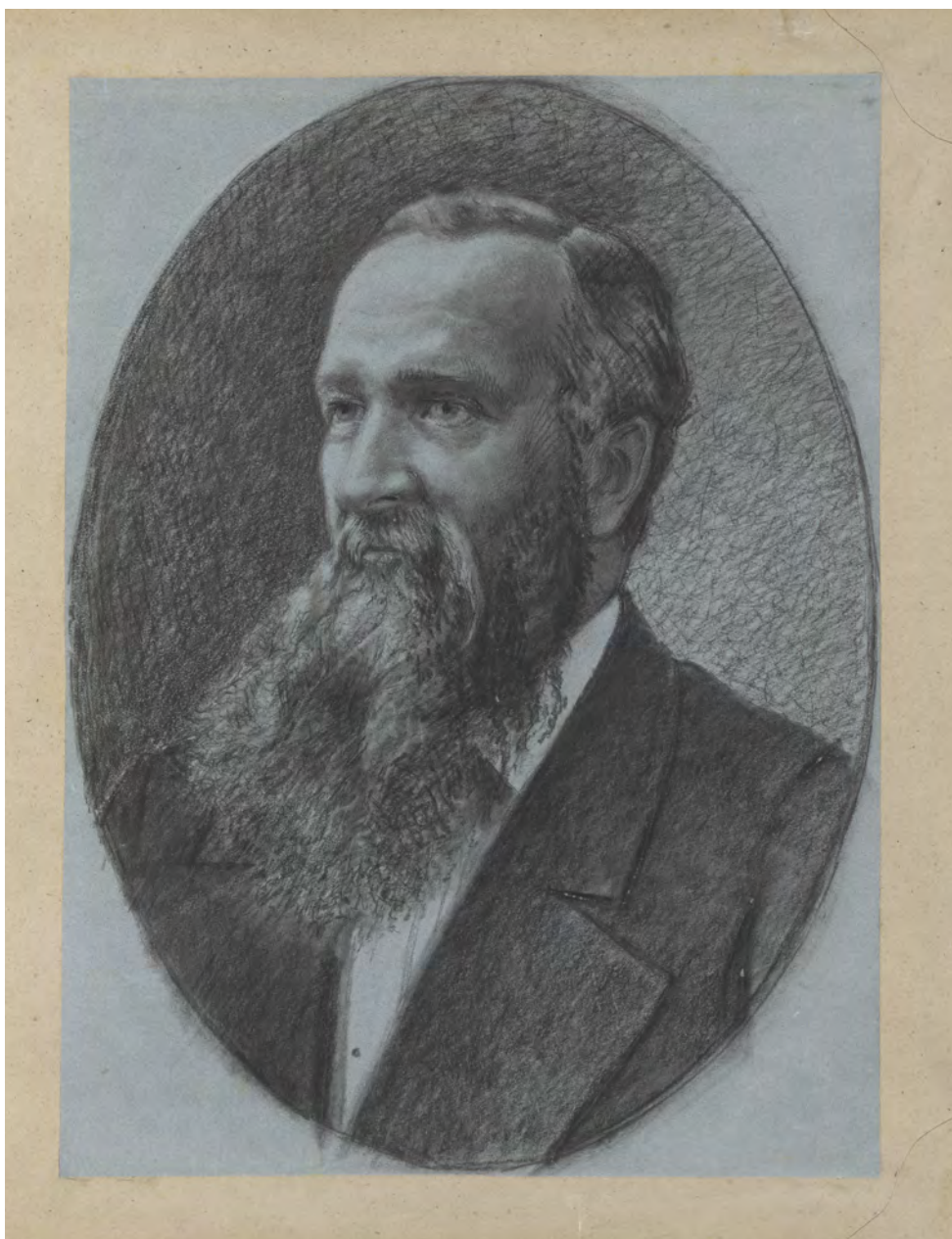
42 verso
Portret
lata 50. XIX w.
Sygnatura: Ig. Jasiński

43 recto
Portrety
Ok. 1852 r.
Wczesne prace artysty, powstałe zapewne w okresie pobytu w Suwałkach. Portret po lewej stronie u góry opatrzony podpisem Tifeger oraz adnotacją: Sobota 23 Październi. 1852 r. Ig.
Sygnowany jest również środkowy portret (autoportret) młodzieńca w mundurze gimnazjalnym: Ig. Jasiński.

43 verso
Studium stopy
1872
Napisy: J wplecione w datę 6/12 72; poniżej napis München (niem. Monachium)
Praca powstała w toku studiów w monachijskiej Akademii Sztuk

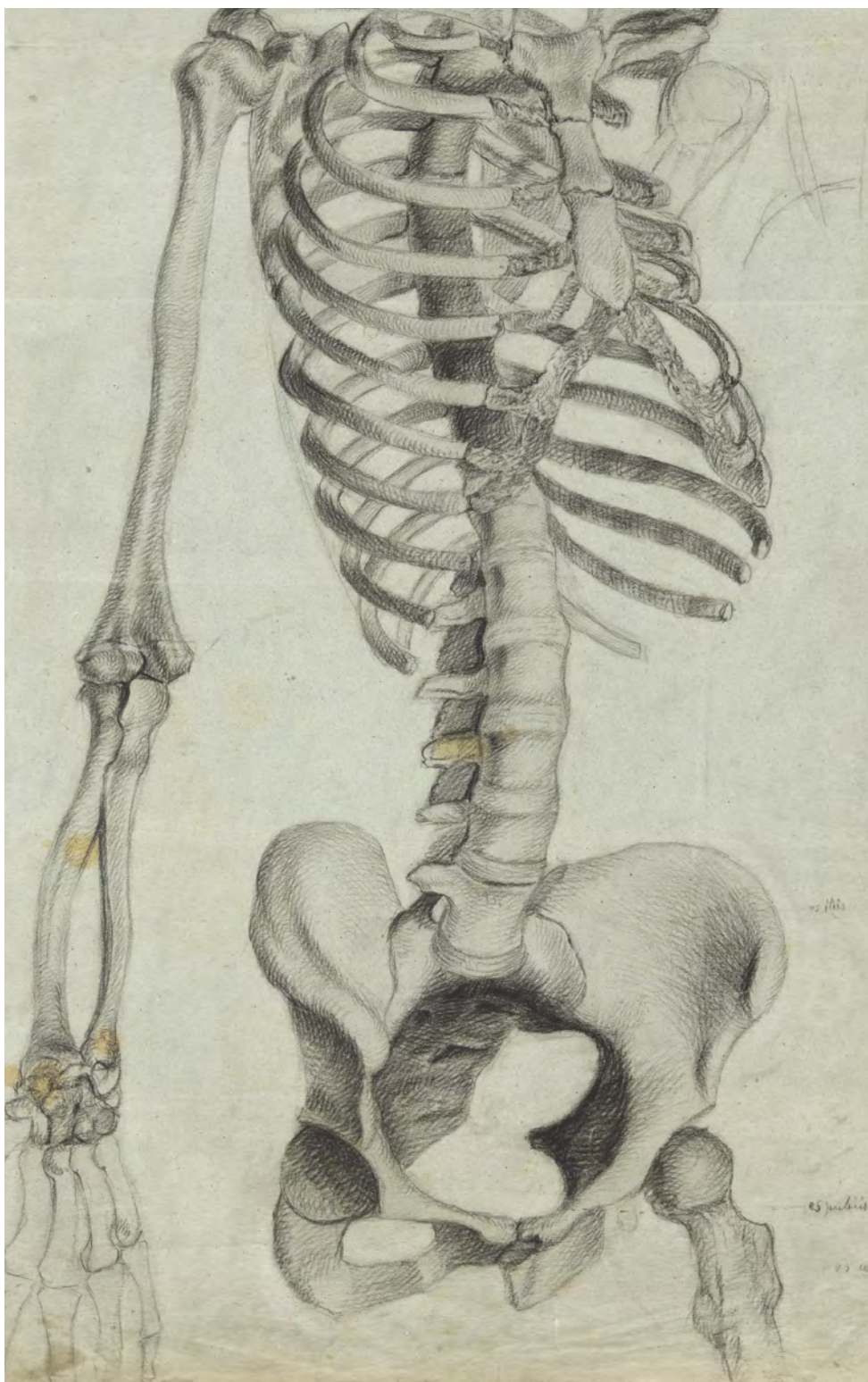
ALBUM Z RYSUNKAMI Z NATURY (MODELE) (STUDIUM POSTACI, AKTY MĘSKIE)
MUW/4
Datowanie 1862–1869
10 kart z 1 zdjęciem i 5 rysunkami

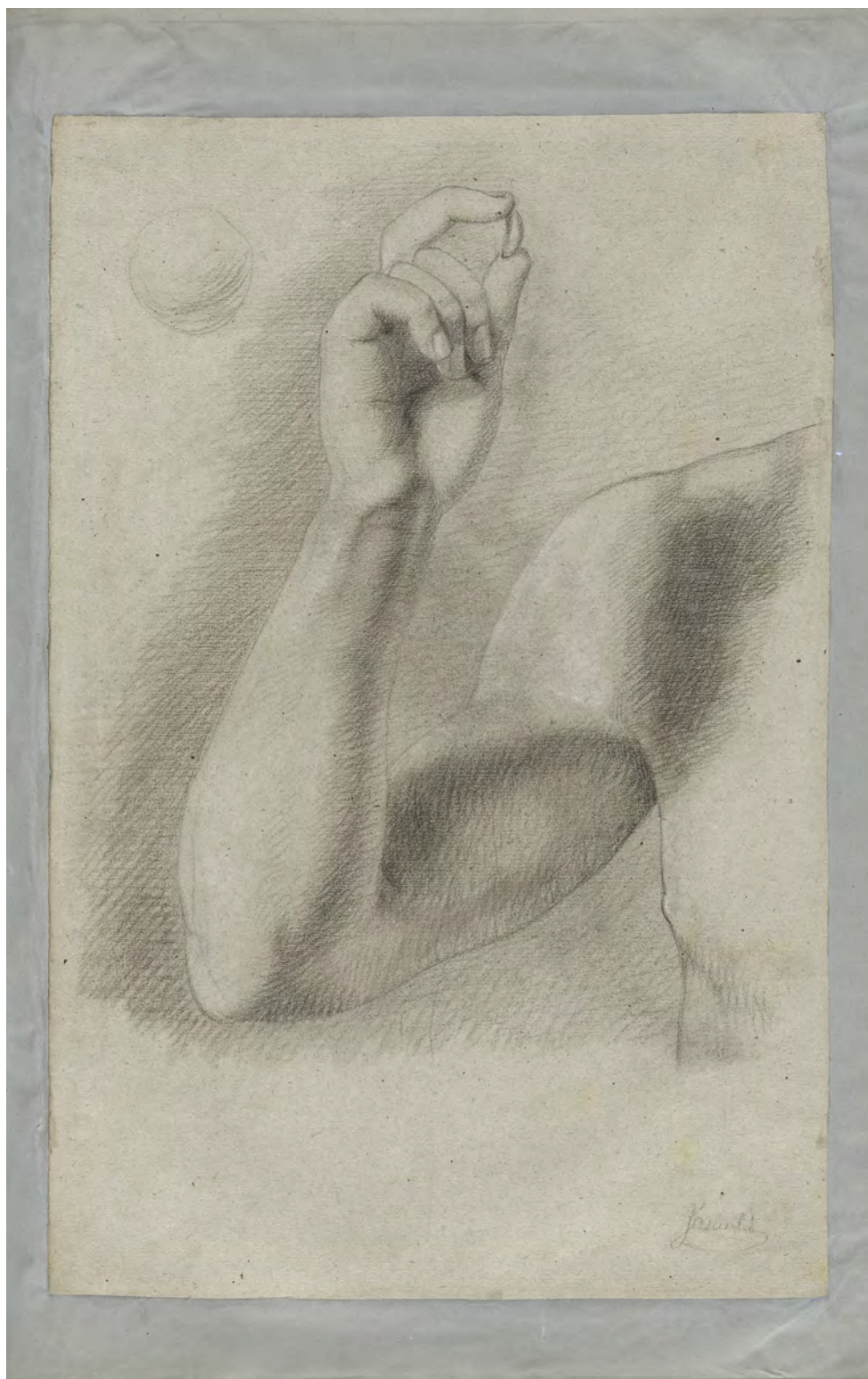

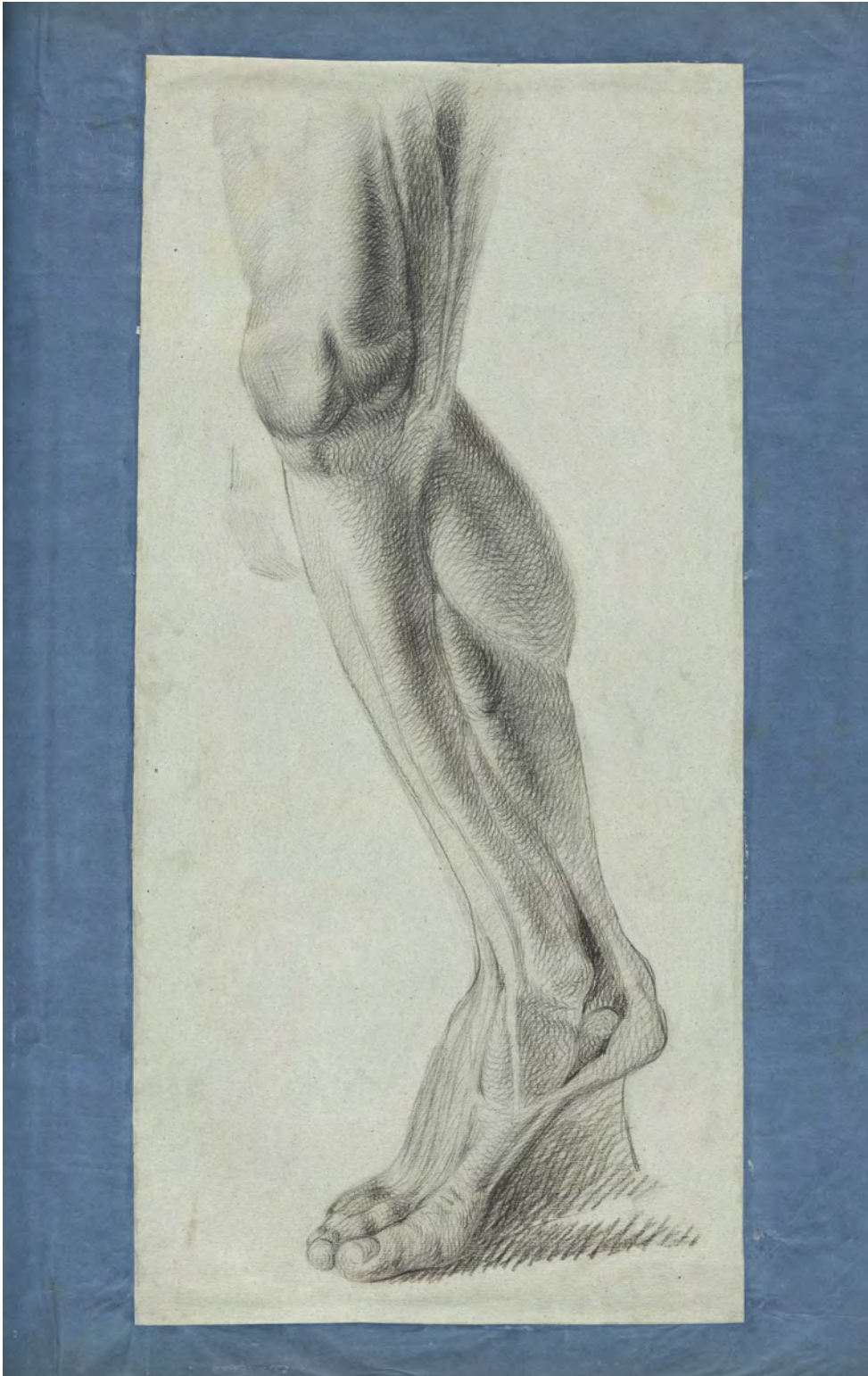
Rysunki z natury:
(Model)

Ignacy Jasiński
1854-1870 r.

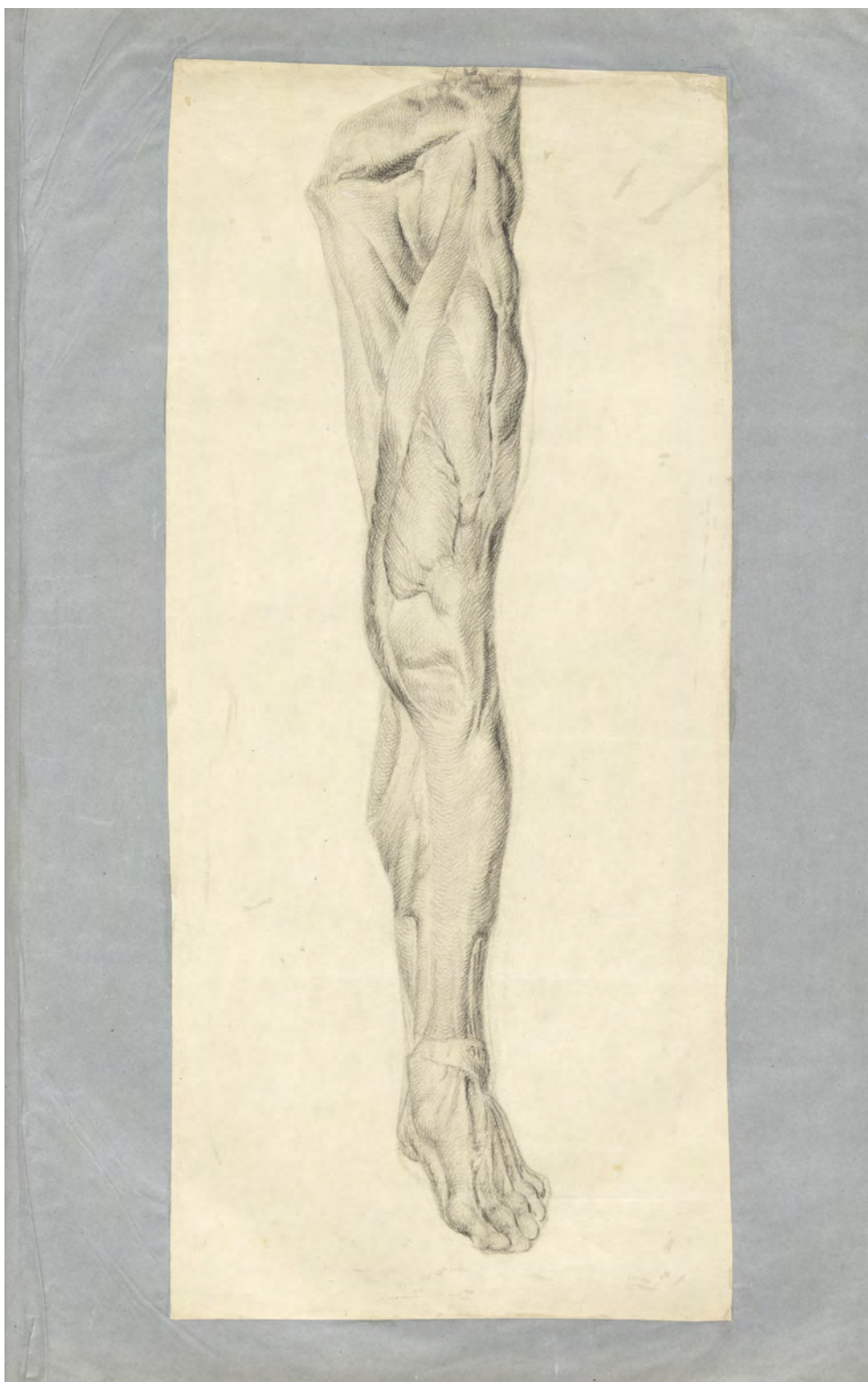

TEMATYKA: studium postaci, akt;

TECHNIKA: rysunki wykonane ołówkiem, kredką i węglem na różnych gatunkowo papierach; blok uszyty na dwa zwięzy płaskie; oprawa z płótna, czarne tłoki na przedniej okładzinie.

Album z 5 rysunkami, stanowiącymi szczegółowe studium aktu męskiego. Kolejno na kartach:

- napis odręczny w dolnym prawym rogu: Rysunki z natury. / (Modele) / Ignacego Jasińskiego. / 1862–1869;

- pusta karta;

- okrągłe zdjęcie autora, poniżej odręczny podpis Ignacy Jasiński, szkic aktu kobiety (do góry nogami);

- mężczyzna stojący z włócznią w kontrapoście;

- mężczyzna półleżący trójzębem;

1869

Napis: Ig. 19/03 1869

- mężczyzna siedzący ze wzniesioną ręką;

1869

Napis: Ig. 7 Kwietnia 1869 r.–

- pusta karta;

- mężczyzna stojący z włócznią w kontrapoście (2);

- mężczyzna stojący, wsparty łokciem o kubik;

1869

Napis: Ig. 13/ii 69 r.

- pusta karta.

Na karcie ochronnej adnotacja: Rysunki z natury. / (Modele) / Ignacego Jasińskiego. / 1862–1869. Na kolejnej karcie w kolorze umbry owalna fotografia artysty (średnica 44–46 mm), ze zbliżeniem na twarz. Na arkuszu znak wodny: „FREBES (?) D/ C A”. Poniżej podpis imienny: Ignacy Jasiński. Przednią okładzinę ozdobiło czarnym tłowiem. Kompozycję stanowi prostokątna rama z motywem arabeski, szczególnie bogata w ozdoby w narożnikach. W centrum zakomponowano biegnący po łuku napis: Album / I.J. W inskrypcji użyto kapitały z ozdobnymi szeryfami.

Na przedniej wyklejce fioletowa, owalna pieczęć Uniwersytetu Warszawskiego.

Album z rysunkami wykonanymi ołówkiem i węglem. Arkusze w układzie horyzontalnym, z doklejonym falcem i arkuszem papieru przekładkowego (o gramaturze ok. 20 g/m²). W bloku użyto różnych gatunkowo arkuszy papieru (pod względem koloru, składu i faktury). Na przedniej karcie ochronnej wykonano atramentem zapis. Na wyklejce owalna pieczęć tuszowa w kolorze fioletowym. Na trzeciej karcie z papieru o kolorze naturalnej umbry owalne zdjęcie artysty (średnica 44–46 mm) i atramentowy podpis. Fotografia wykonana w technice żelatynowej. Oryginalnie sześć składek złożono z dwóch arkuszy, zszyto na dwa płaskie zwięzy. Zwięzy wykonano z pasków szarego płótna o szerokości 25 mm. Oprawę wykonano z tektur i dwóch fragmentów szarego płótna o grubej fakturze splotu. Na przedniej okładzinie znajdują się tłoki koloru czarnego.

ALBUM Z FOTOGRAFICZNYMI REPRODUKCJAMI DZIEŁ MALARSKICH

MUW/5

ok. 1850

13 kart z 21 reprodukcjami fotograficznymi

TEMATYKA: religijna i mitologiczna;

TECHNIKA: reprodukcje naklejone na sztywne tektury; blok nieszyty – arkusze sklejone paskami płótna introligatorskiego; oprawa z płótna, czarne tłoki na przedniej okładzinie.

Forma książki z reprodukcjami o tematyce religijno-mitologicznej. Album ma charakter kolekcjonerski. Malarz najprawdopodobniej używał ilustracji, by wykorzystać układ postaci lub kompozycje. Na pojedynczych ilustracjach zachowała się wykonana ołówkiem siatka do skalowania i przerysowania. Na poszczególnych arkuszach widoczny tłoczony znak drukarni: „KUNST VERLAG F. SALA & C BERLIN”.

Na końcu bloku znaleziono broszurę oraz dwa fragmenty z gazet. Broszura wygląda na projekt reklamy dla wystawy. W górnej części występuje napis: „PROGRAM” / VI-X / MCMXXXIV. Poniżej ołówkiem podpisano: H. Kęsicka. Mniejszy fragment prasy to połowa zadrukowanej karty (format A5). Tekst stanowią reklamy i ilustracja obrazująca dalekowschodnie nakrycia głowy. Większy arkusz (ok. A4) zawiera artykuły o tematyce gospodarczo-społecznej. W dolnej części mniejszego arkusza widać niewielkie napisy. Wydruk zapisano w języku rosyjskim (pośrodku) i po polsku (po lewej stronie – Drukarnia Burzyńskiego Senatorska No 30). Na większym fragmencie prasy, w górnej części pośrodku wydrukowano napis w języku polskim: KURIER WARSZAWSKI – dziś z 20 maja 1919 r.

Kodeks złożony z kartonowych arkuszy, które sklejono w grzbiecie paskami białego płótna. Na kartonach umieszczono reprodukcje obrazów. Z uwagi na zmiany kolorystyczne (przejście od brązów po blade żółcenie) przypuszcza się, że wykonano je techniką fotokopii.

Na wyklejkę i kartę ochronną użyto papieru o niższej gramaturze niż karty w bloku.

1. karta – bez reprodukcji;

2. karta – Trójca Święta, Peter Paul Rubens, 1616–1617 (awers); brak reprodukcji (rewers);

3. karta – Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny, Rafał Hadziewicz, 1863, fot. J. Mieczkowski (awers); Sąd Ostateczny, Peter Paul Rubens, 1617 (rewers);

4. karta – Wesele w Kanie Galilejskiej, Paolo Veronese, 1571–1572 (awers); La Virgen de la Faja, Bartolomé Esteban Murillo, ok. 1660 (rewers);

und allen das seine Herrlichkeit. Und se

Die Winger glaubten an uns. Die Winger

osow, prze-
oparte na o-
podobieństwie
instyktownie
że ten układ
tykie, zwi-
ziej ulubiony
zenie.

lami niemie-
emieccy budu-
przebiedz całą
żyna się na
la po stronie
pasza. Zbudu-
i, magazyny,
owarów, wpa-
dęczyć się na
y zatoki Per-
em Indyjskim.
droga będzie
yczne i gospo-
na Wrocław,
munje będzie
ziennie przez
em Indyjskim.
a się posuwać
e. Niemcy chcą
e na Ocean
kanał Sueski,
ze, bo je zdo-
wojsk wła-
ich

yczny. Ale ma
się z współ-
interesie Ro-
Angli nie leży
nad Oceanem
różnych powo-
dnio przeska-
owie owej ko-
e będzie miała
zeli w chwili
założy protest.
ji miałby może
owodu miernej
owych angiel-
awie przymie-
ja zobowiązaną
i swej armji z
cznego reżysera
całej sprawy
a stroną zacie-

japońskie jest

oczy cudzoziemcowi, gdy się do-
stanie do koreańskiego miasta, to
są te kapelusze właśnie o przeróż-
nych formach i z różnorodnych ma-
terjałów. Rysunek, któryby przed-

zwolenia, ale przesądził o tym
nie można było tak łatwo wyko-
rzenie.

Na ulicach Seulu przyzwyczajajo-
no się zwoina do tego, że rzeźni-
cy przywłaszczyli sobie ozdobę glo-

wstążkę, służącą
jako za podstawę
krycie głowy i
skroni tak jak
luźnie na szpil-

Wstążka i węzeł.

Kapelusz narodowy

„Kon.

Kapelusz tragarzy lektyki Kapelusz siug królewskich

Kapelusz na deszcz

kapeluszowi nie-
we, koreańskie na-
nie naciska bowiem
nasze, ale opiera się
lkach i wstążkach

mi z gazy odsłającymi z przodu i
po obu stronach. „Samo“ może być
noszony przez urzędników tylko
podczas posłuchania u cesarza i
przez wysoką szlachtę podczas u-

w Petersburgu rozpatrywana będzie
ciekawa a posiadająca znaczenie
zasadnicze sprawa.

Pani X wymówiła mieszkanie
swej sublokatorce na tej zasadzie,
że ta jest żydówką.

Sprawa ciekawa jest dlatego, że
powstaje pytanie, czy słowo samo
przez się nie obraźliwe może za-
takie być nważane, o ile powie-
dziane jest z chęcią wyrządzeń
zniewagi.

Sprawa Głuchowska

Przez kilka dni, jak donosi „Na-
sza Zgźń“ rozpatrywano olbrzymią
sprawę pogromu dóbr Ter eszezeń-
ko pod Kijowem.

Na ciężkie roboty skazano 3 oso-
by, (na rotę aresztanckie 145 i na
więzienie 17.

Dr. Tymieniecki

powrócił. Żórawia 45.

R-7711

Lekarz dentysta FREJDKIN

przyjmuje. Marszałkowska Nr 110
Telef. 5541 R-6917

Dr. J. Rosenberg specjalni-
choroby
weneryczne i skórne. Do 10 r. i
od 5-8 w. Chłodna 7. R-7210

Zęby

sztuczne bez
podnieb.
Pomby. Wyjmo-
wanie zębów bez
ból. Ceny jak w lecznicy. Marszałk.
130. Tel. 4134. R-7582

Dentysta ESSIGMAN (starszy)

przeprowadził się z ul. Przejazd-
na Marszałkowską № 123 róg
Sionnej - Telefon 3961. R-7806

Doktor A. Natanson

przeprowadził się na Wielką 51-
Pańskiej). Choroby wewnę-
trzy (elektryzacja) o

Kapelusz ceremonijny

Kapelusz urzędniczy

Kapelusz chłopski

Helm generalski

5. karta – obraz przedstawiający trzy anioły (awers); Tronująca Madonna ze św. Mateuszem, Annibale Carracci, 1588 (rewers);

6. karta – Chrystus błogosławiący matkę dzieci, Henry Lejeune, XIX w. (awers); Ojcowie Kościoła dyskutują o niepokalanym poczęciu Maryi, Guido Reni, 1625, podpis ołówkiem I quattro dottori della Chiesa, Guido Reni (rewers);

7. karta – Belizariusz, Salvator Rosa, XVIII w. (awers); Mater Dolorosa, Guido Cagnacci, ok. 1660 (rewers);

8. karta – Św. Rodzina ze św. Anną i Janem Chrzcicielem, Peter Paul Rubens?, 1615 (awers); Wskrzeszenie Łazarza, Peter Paul Rubens, ? (rewers);

9. karta – Jezus i Anioł, Ary Scheffer, 1848–1858 (awers); Rzeź niewiniątek, Peter Paul Rubens, 1610–1612 (rewers);

10. karta – Laomedion odmawiający zapłaty Posejdonowi i Apollinowi, Salvator Rosa/Sandrat, 1775, w prawym górnym rogu napis ołówkiem 9. (awers); Dwie trójce, Bartolomé Esteban Murillo, 1675–1682, podpis ołówkiem Murillo, Santa famiglia (rewers);

11. karta – Widzenie św. Bernardyna, Pietro Perugino, 1490–1494 (awers); Pieta, José de Ribera, 1637 (rewers);

12. karta – Święta Rodzina, Bartolomé Esteban Murillo, 1665–1670 (awers); Chrzt Chrystusa, Guido Reni, ok. 1623 (rewers).

Dodatkowe dokumenty stanowi akwarelowy projekt broszury (na pojedynczo złożonym arkuszu papieru o groszkowej fakturze) oraz gazety. Prasę wydrukowano z użyciem druku wypukłego na cienkim papierze ze ścieru drzewnego.

Szkicownik z rysunkami i notatkami

MUW/6

ok. 1863–1865

63 karty

TEMATYKA: rysunki linearne – szkice;

TECHNIKA: rysunki ołówkiem na kartach notesu; blok szyty na cztery zwięzy płaskie; oprawa z płótna introligatorskiego, w oprawie falc z zapinką oraz koperta (od wewnętrznej strony tylnej okładziny).

Obiekt to szkicownik w formie notesu, wzbogacony w tylnej części oprawy o klapkę i kopertę. W bloku znaleźć można pojedyncze szkice wykonane swobodnie, lekko i linearnie. Pojawiają się teksty zapisane ołówkiem w języku polskim i atramentem w języku rosyjskim. Dodatkowo między kartami przechowywano i suszono kwiaty, o czym świadczą plamy na kartach i zachowane fragmenty ziół.

Album w formie notesu, szkicownika. Na kartach szkice rysunkowe, zapiski wykonane ołówkiem i atramentem. Arkusze grubszego, szorstkiego papieru zszyto na trzy płaskie zwięzy (brak dostępu do grzbietu). Blok oprawiono w tektury. Notes wzbogacono o zakładkę zakończoną „językiem” i kopertę, które umieszczono przy tylnej okładzinie. Okładki obleczono brązowym płótnem introligatorskim (Kaliko), o widocznej fakturze groszku.

1 recto

Notatki dotyczące używania kolorów

3 recto

Szkic z czterema postaciami (scena historyczna z XVII w.? Kobieta błagająca na klęczkach władcę?)

4 recto

Szkic ze sceną pogrzebu na wiejskim cmentarzu

Napis na trumnie: IHS, 23?

6 recto

Spis pt. „Najlepsze przewodniki do nauczania się Hist. Polski”

Na liście znalazły się (kolejność oryginalna, dane bibliograficzne uzupełnione i poprawione):

1. Józef Szujski, Dzieje Polski podług ostatnich badań, t. 1 Piastowie, Lwów 1862; t. 2 Jagiellonowie, Lwów 1862 (z adnotacją Pozwolone); nie wymieniono kolejnego tomu, wydanego w 1865 roku;

2. Henryk Schmitt, Dzieje narodu polskiego od najdawniejszych do najnowszych czasów potocznie opowiedziane, t. 1, Lwów 1863 (z adnotacją Pozwolone);

3. Jędrzej Moraczewski, Dzieje Rzeczypospolitej Polskiej, t. 1–9, Poznań 1862–1863;

4. Wespazjan Kochowski, Roczników Polski Klimakter 4. Obejmuje dzieje Polski pod panowaniem króla Michała, Lipsk 1853;

5. Leon Rogalski, Dzieje Jana III Sobieskiego, Warszawa 1847;

6. Kazimierz Jarochoński, Dzieje panowania Augusta II: od śmierci Jana III do chwili wstąpienia Karola XII na ziemię polską, Poznań 1856;

7. Joachim Lelewel, Panowanie króla polskiego Stanisława Augusta Poniatowskiego, Bruksela 1847;

8. Joachim Lelewel, Polska odradzająca się czyli dzieje polskie od roku 1795 potocznie opowiedziane przez..., Bruksela 1836;

9. Maurycy Mochnacki, Powstanie narodu polskiego w r. 1830 i 1831, Paryż 1834, wznowienie 1850 i 1863;

Prócz tego z dzieł historycznych traktujących oderwane epoki dziejów Polski zasługują na uwagę:

1. Karol Szajnocha, Jadwiga i Jagiełło, Lwów 1861;

2. Karol Szajnocha, Szkice historyczne, t. 1–3, Lwów 1854–1861;

3. Henryk Schmitt, Rokosz Zebrzydowskiego, Lwów 1857–1858;

4. Henryk Schmitt, Pogląd na żywot i pisma księdza Hugona Kottłątaja podkanclerzego koronnego, Lwów 1859–1860;

5. Joachim Lelewel, Polska, dzieje i rzeczy jej, t. 3, Poznań 1856; t. 5, Poznań 1863; t. 13, Poznań 1863;

6. Erazm Otwinowski, Dzieje Polski pod panowaniem Augusta II, Kraków 1849;

7. Pamiętnik Paska, w owym okresie wydał je m.in. Stanisław August Lachowicz (Wilno 1843, 1854, 1861), opublikowane pt. Reszta rękopismu Jana Chryzostoma na Gostawcach Paska, deputata z powiatu lełowskiego na Koło Rycerskie za króla Michała Korybuta, a pierwiej towarzysza pancernego;

8. Jan Kitowicz, Opis obyczajów za panowania Augusta III, t. 1–6, Petersburg i Mohylew 1855;

9. Józef Wybicki, Pamiętniki, [w:] Obraz Polaków i Polski w XVIII wieku, czyli zbiór pamiętników, dyaryuszów, korespondencji publicznych i listów prywatnych, podróży i opisów zdarzeń szczegółowych, służących do wyjaśnienia stanu Polski w wieku wspomnianym, wydany z rękopismów, wyd. E. Raczyński, Poznań 1840;

10. Pamiętniki wydawane przez Konstantego Żupańskiego w Poznaniu od roku 1839 r. (do 1884 – w sumie 605 tytułów);

11. Walerian Koronowicz-Wróblewski, Słowo Dziejów Polski, Lipsk 1858–1860.

5 verso

Szkic: portret mężczyzny (autoportret?)

12 recto

Szkic: Madonna z dzieciątkiem

12 recto

Szkic ze studium trzech postaci (scena mitologiczna?)

13 recto

Szkic kobiety z dzieckiem

18 recto

Szkice różne: klęcząca, modląca się kobieta; ręka

19 recto

Szkic: zarys twarzy

20 recto

Szkic ze studium pięciu rozpaczających postaci

Napis: sygnatura lg. i data 25/ ii 57 r.

20 verso

Studium odwróconej postaci kobiecej podpisany „Celhenborg”

21 recto

Szkice różne: głowa mężczyzny, siedzący mężczyzna

Zwraca uwagę podobieństwo naszkicowanej twarzy z modelem do męskich aktów malowanych przez Ignacego Jasińskiego w latach 1868–1869

23 verso

Szkic ze studium mężczyzny w garniturze, z melonikiem i laską

24 recto

Szkic z zarysem postaci

W lewym dolnym rogu wklejony kwiat

25 recto

Szkice różne: Chrystus i nakładające się na siebie postacie, jedna trzymająca uchwyt i druga unosząca prawą rękę

25 verso

Zatarty szkic odwróconej postaci unoszącej lewą rękę

26 recto

Nieukończony szkic postaci

26 verso

Szkic ze sceną zbiorową

27 recto

Szkicowa, nieukończona scena zbiorowa

28 recto

Nieczytelny tekst, czerwona kredka

31 verso

Studium barokowego portretu damy

32 recto

Szkic ze sceną alegoryczną, z udziałem trzech postaci, kobiety i dwóch chłopców, z których jeden ma na głowie rogatywkę, widoczne kosa i zarys ptaka (alegoria losów Polski?)

33 recto

Szkic – zarys kobiety z kozą

W prawym górnym rogu wklejony bratek

37 recto

Szkicowe studium głowy młodzieńca, widoczny kołnierz munduru (gimnazjalnego?)

40 recto

Szkicowe studium dłoni i oczu

41 verso

Studium dwóch bijących się putt

42 recto

Szkicowe, odwrócone studium matki z dzieckiem

43 recto

Szkic: dwór wśród drzew

44 recto

Szkicowy autoportret Ignacego Jasińskiego

45 recto

Szkicowy zarys kobiety w okowach, umieszczonej w celi

47 recto

Nieukończony szkic budynku

49 recto

Szkicowy plan posesji przy Nowym Świecie

50 verso

Wklejony fiótek

51 recto

W lewym górnym rogu rachunki – podliczenie zakupów spożywczych

51 verso

Szkicowe studium dworu wśród zarośli

54 recto

Szkicowe studium dwóch brodatych mężczyzn trzymających się za ręce

55 recto

Szkicowe studium mężczyzny przy ogniu (postać mitologiczna składająca ofiarę? Herkules?)

56 recto

Dwa szkice krzyża

58 verso

Szkicowe studium damy w kapeluszu (jadącej konno?)

60 recto

Zarys szkicu postaci pochylonego mężczyzny

61 verso

Studium sceny zbiorowej z dwoma leżącymi i dwoma toczącymi bójkę mężczyznami

62 recto

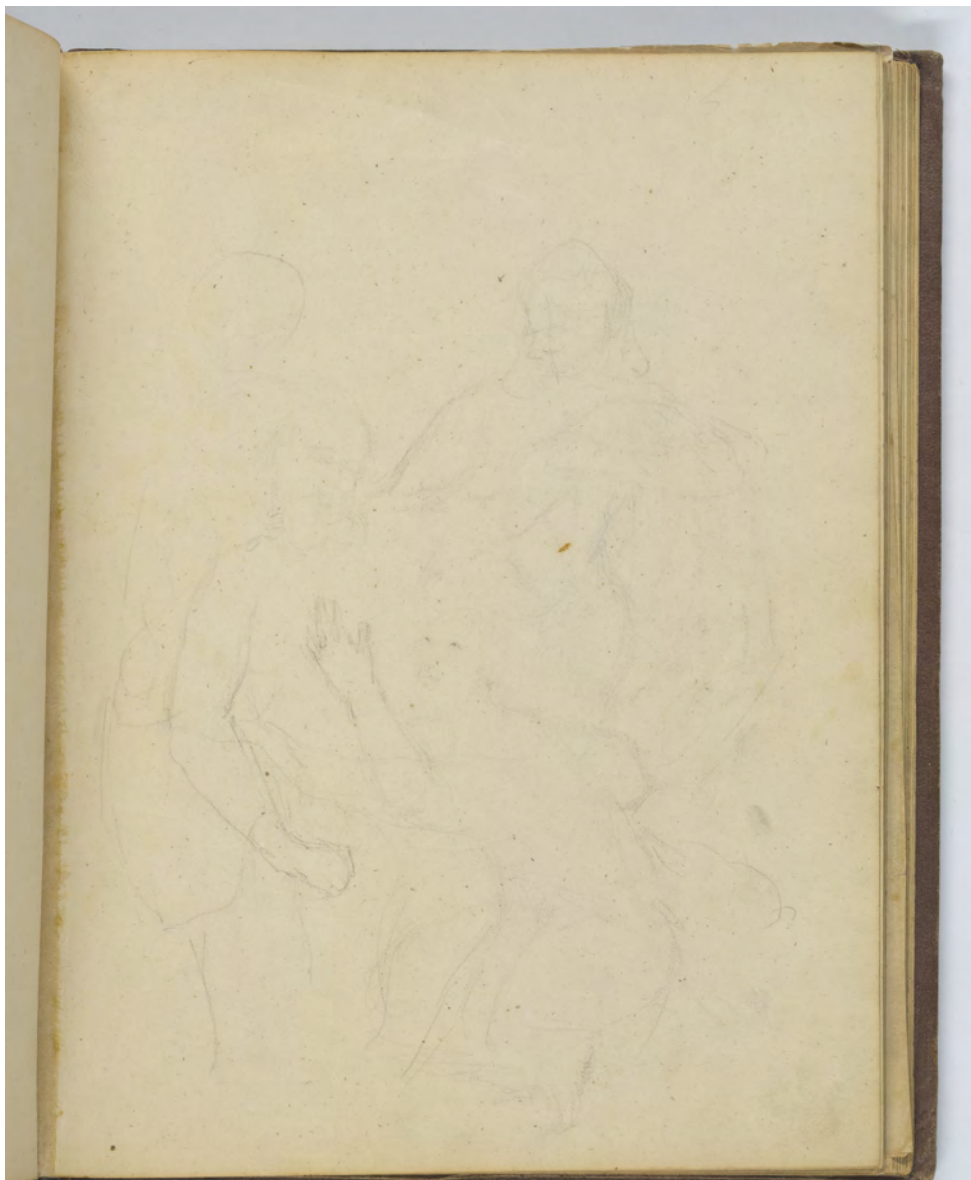
Szkicowo potraktowany zarys postaci zastaniającej ręką twarz

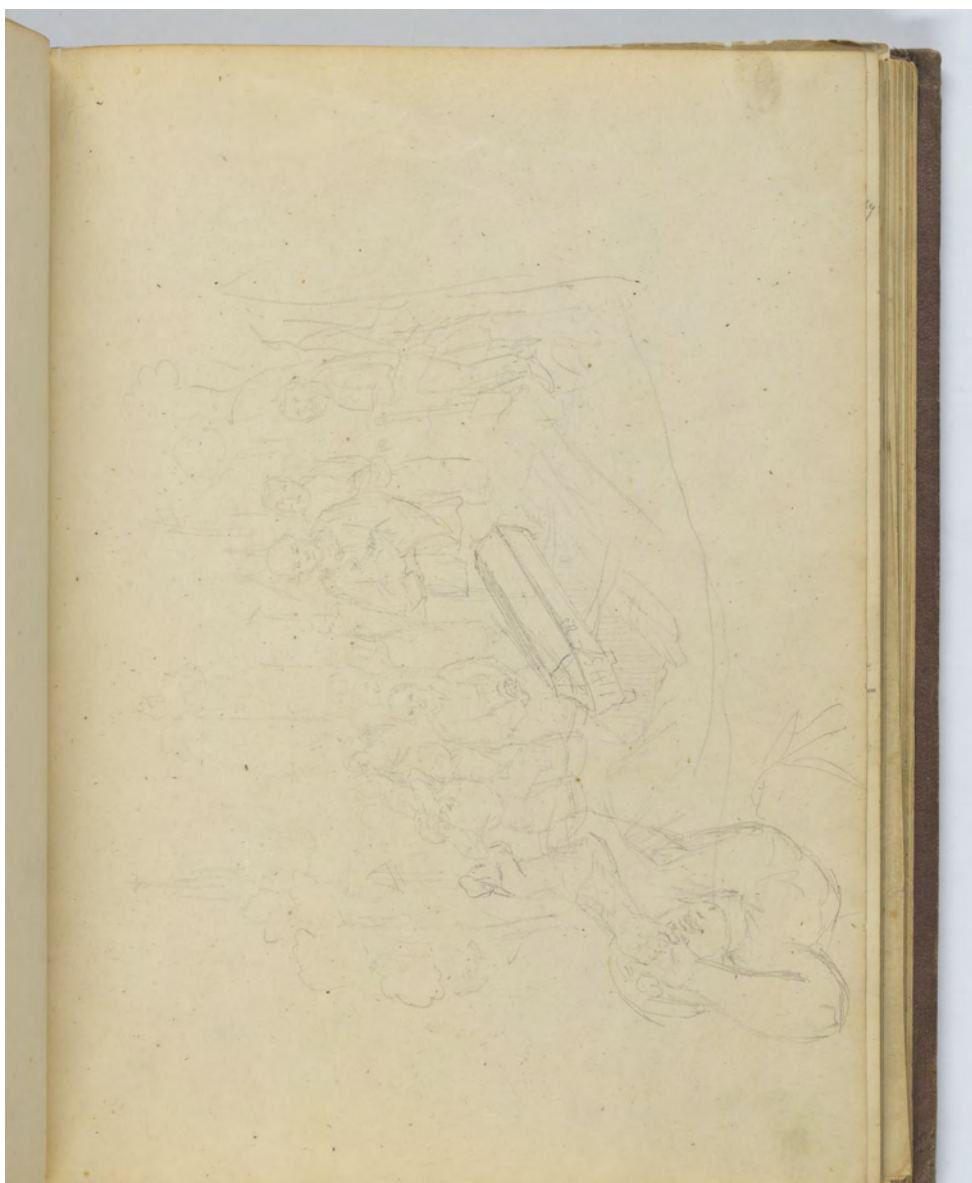
63 recto

Szkicowo potraktowane wnętrze (teatralne? Kompozycja malarska?)

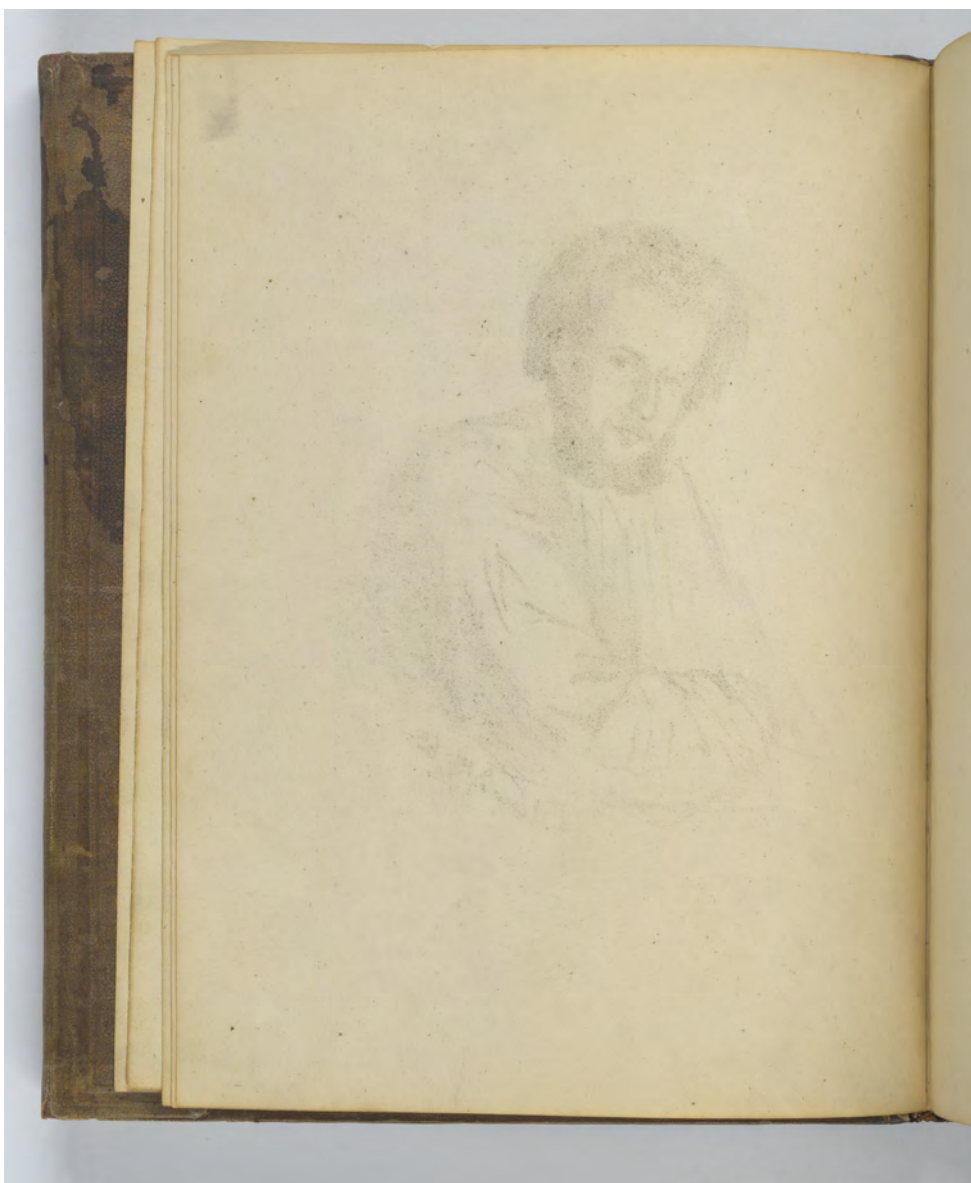
64 recto

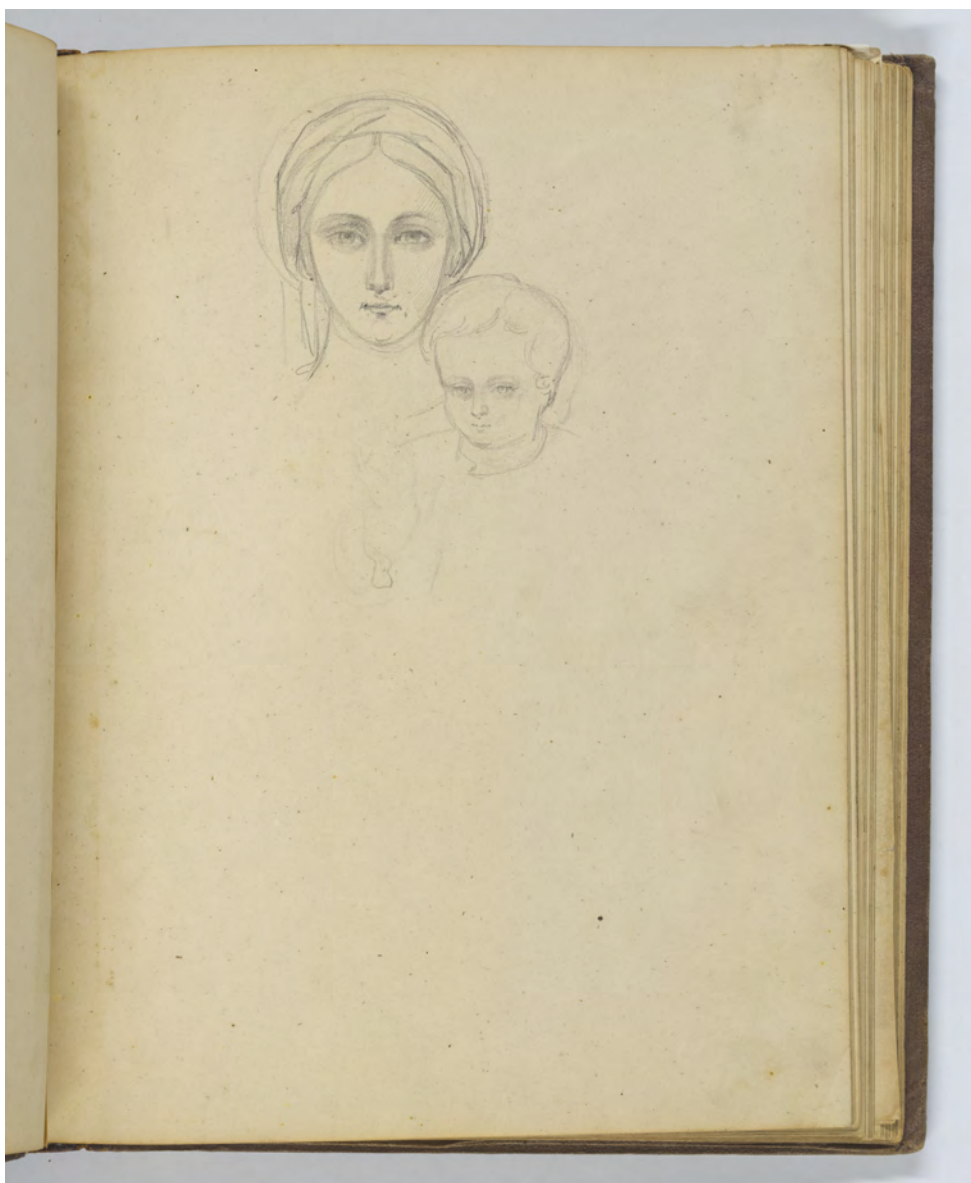
Napis rosyjski, rachunki

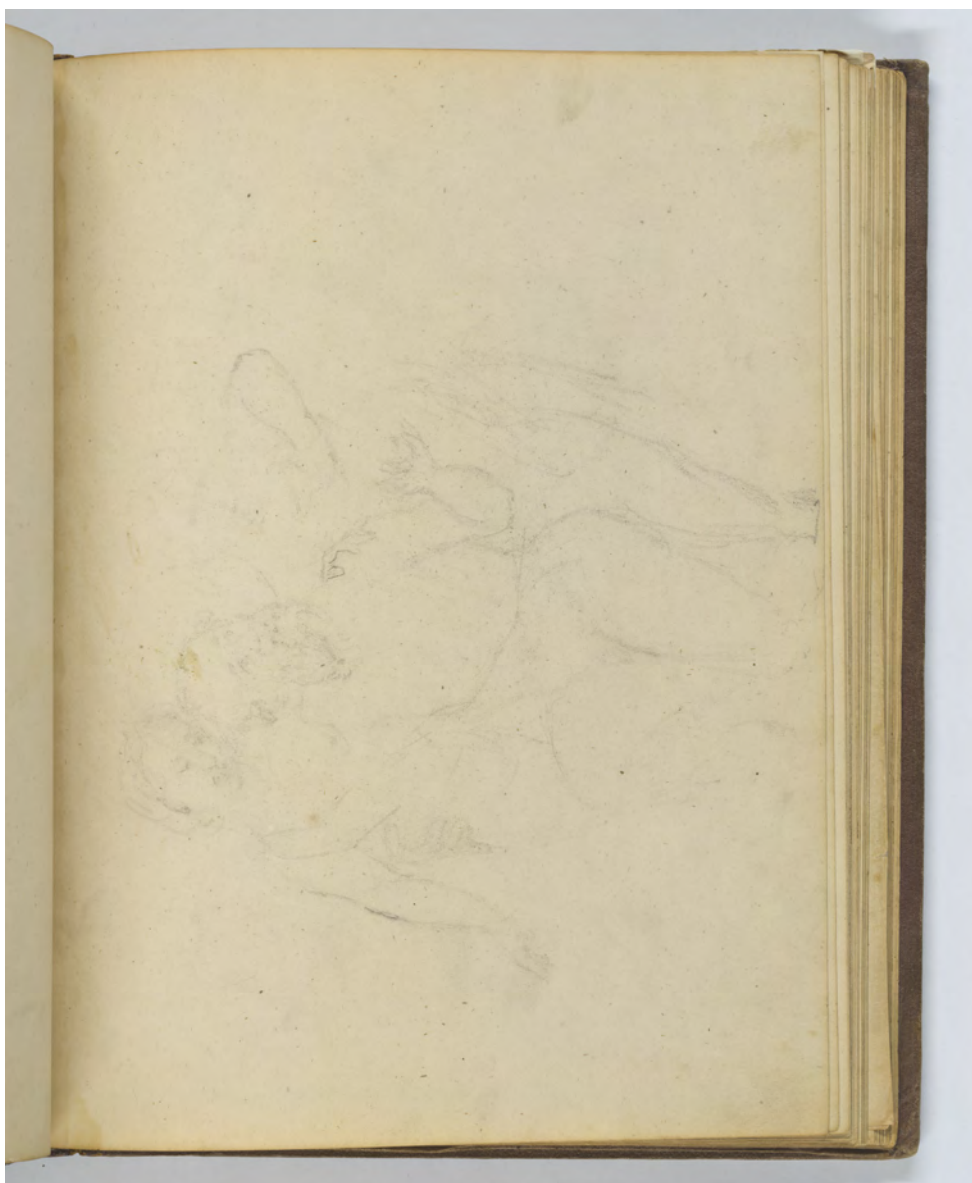

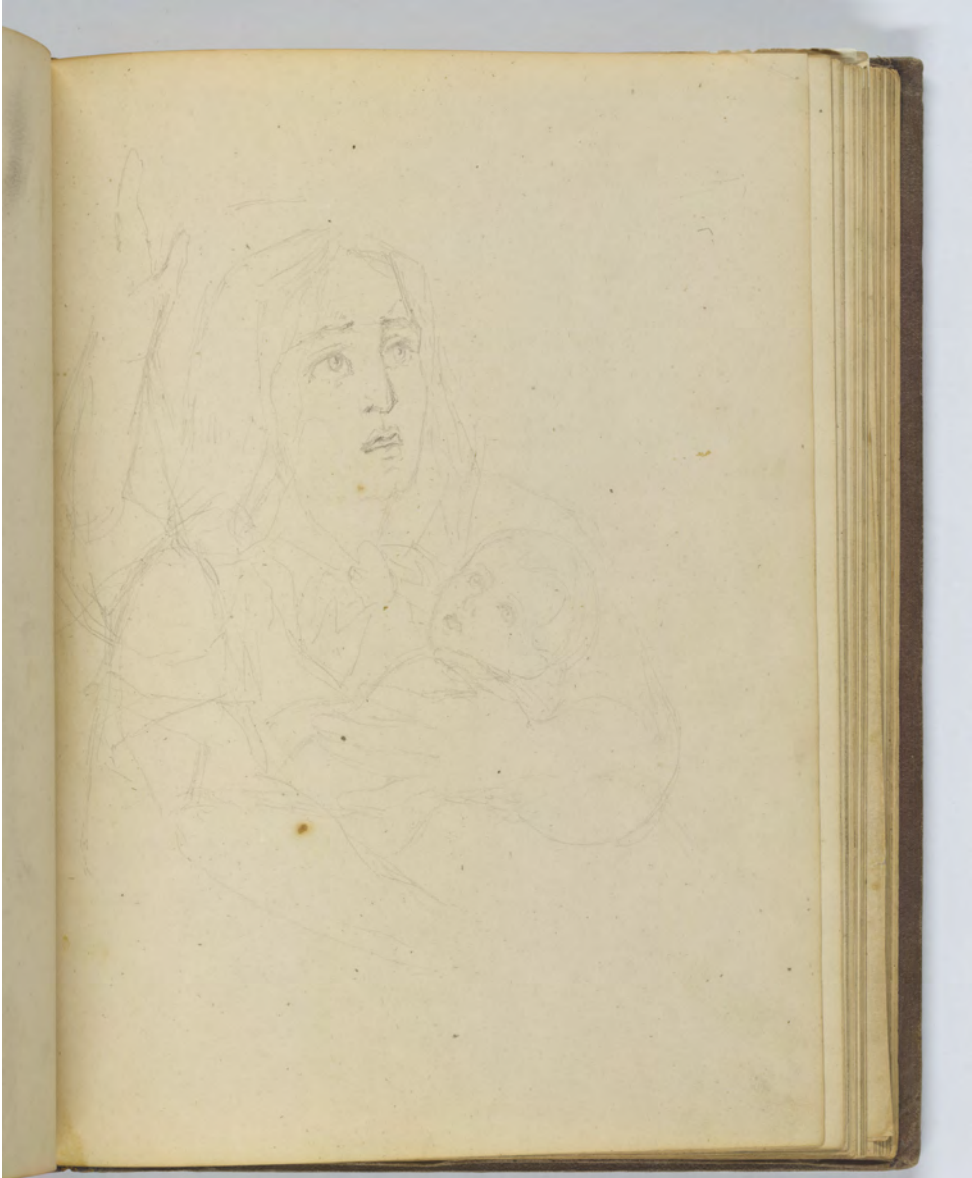

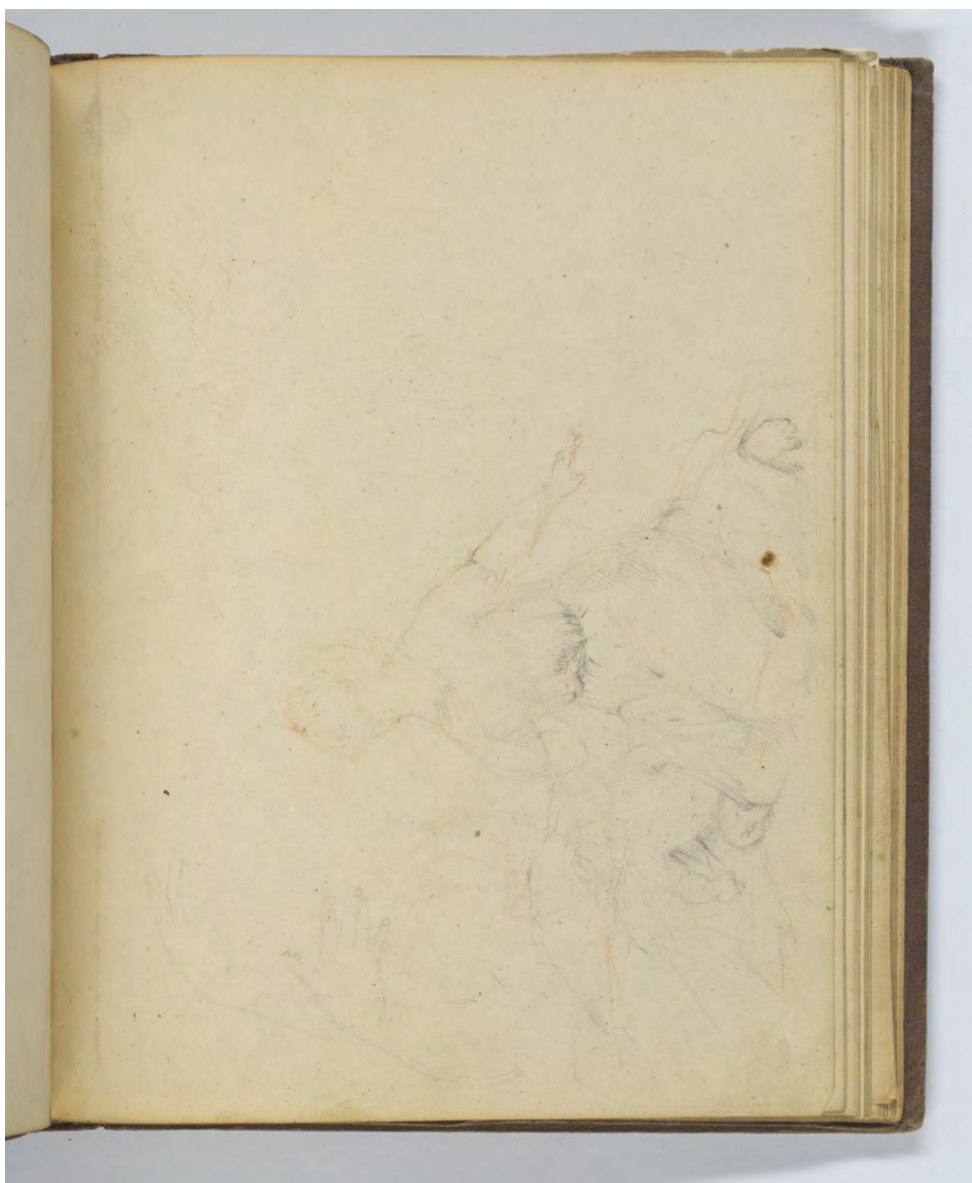
- Najlepsze przewodniki do nauzenia się His. Polski:
- 1) Scigelki Dzieje Polski 4 tomów z których do tycheras 2 tomów wyjechał
 - 2) Scmitt Dzieje Narodu Polskiego w 24 tomach z których 12 tomów (mniejsza część) } prozowlone
do tego potrzebna jest jeszcze kilka historyk w języku polskim z nich jest wydany przez Lelwela -
 - 3) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności 9 tomów aż do śmierci Jana Kazimierza króla
 - 4) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 5) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 6) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 7) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 8) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 9) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 10) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 11) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
 - 12) Kowalewski Dzieje Starożytności i Nowożytności
- Dalszym ciąg prowadzenia Augusta II i panowania Augusta III. (niezakończony jeszcze historyka)
- 5) Lelwela. Panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego.
 - 6) Dzieje Polski odrodzająca się
 - 7) Kowalewski Dzieje Narodu Polskiego.
- Przez tego z dzieł historycznych traktujących o powstaniu epoki dziejów Polski
wstępująca ma uwagę -
- + 1) Jędrzejowski Jędrzejko i Jagiello 4 tomów
 - + 2) Jędrzejowski Dzieje historyczne 3 tomów
 - + 3) Scmitt Historyk Polona - Lebnogrodzkiego 1 tom
 - + 4) Jędrzejowski i Jędrzejowski Historyk Kottabaja 1 tom
 - + 5) Lelwela. Dzieje i mury 14 tom 39 zawiązanymi nad dziejami Polski i ludu jej.
 - + 6) Jędrzejowski 30 tom 54 zawiązanymi dziejami dziejów Polski
 - + 7) Jędrzejowski 30 tom 12 1/2 zawiązanymi dziejami do panowania Józefa Batora
 - + 8) Kowalewski Dzieje Polski za panowania Józefa Batora i Augusta II
 - + 9) Kowalewski Dzieje Polski -
 - + 10) Kowalewski Dzieje Polski 6 tomów
 - + 11) Kowalewski Dzieje Polski 3 tomów
 - + 12) Kowalewski 18 1/2 tomów 2 tomów (wzrost w Poznaniu w Lipsku)
- + Kowalewski - Nowe Dzieje Polski 3 tomów.

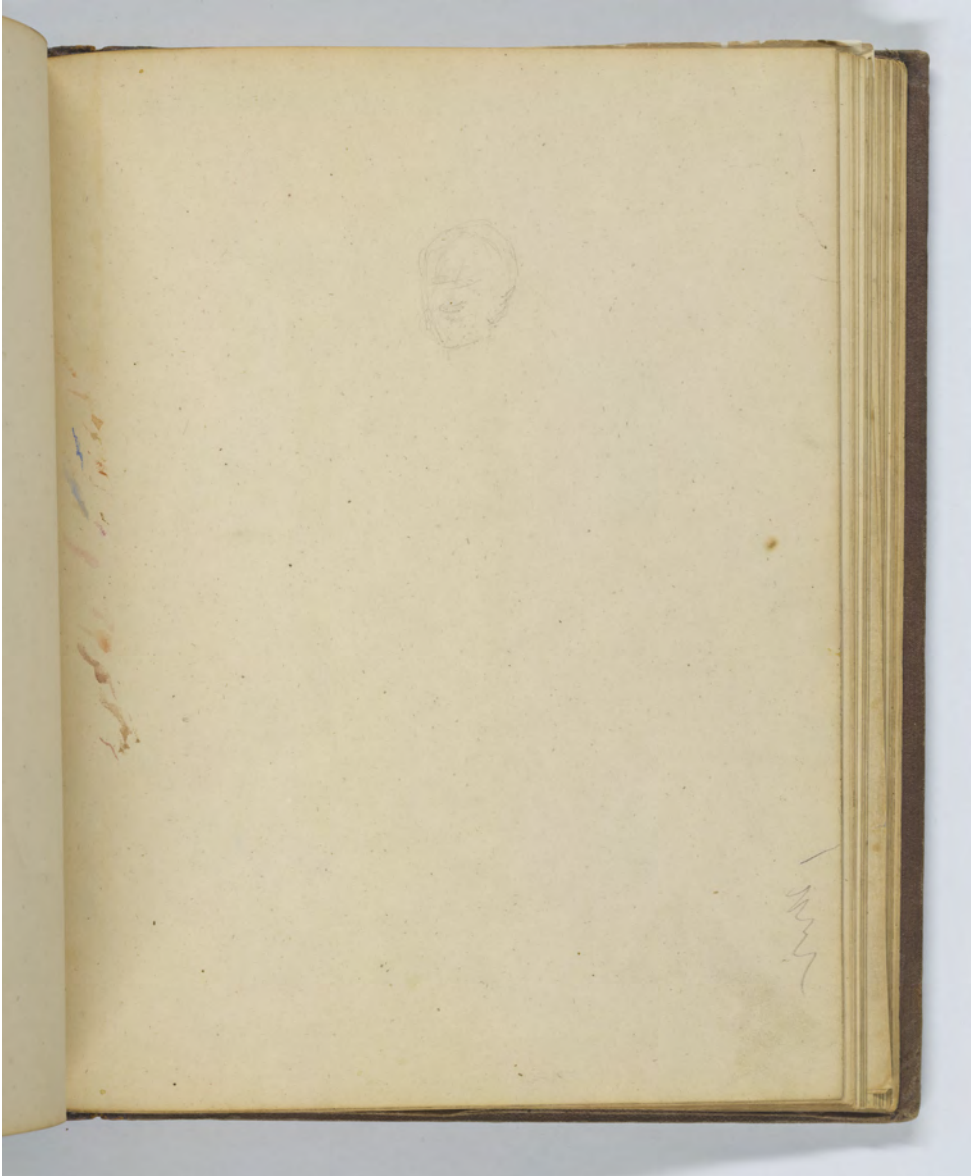

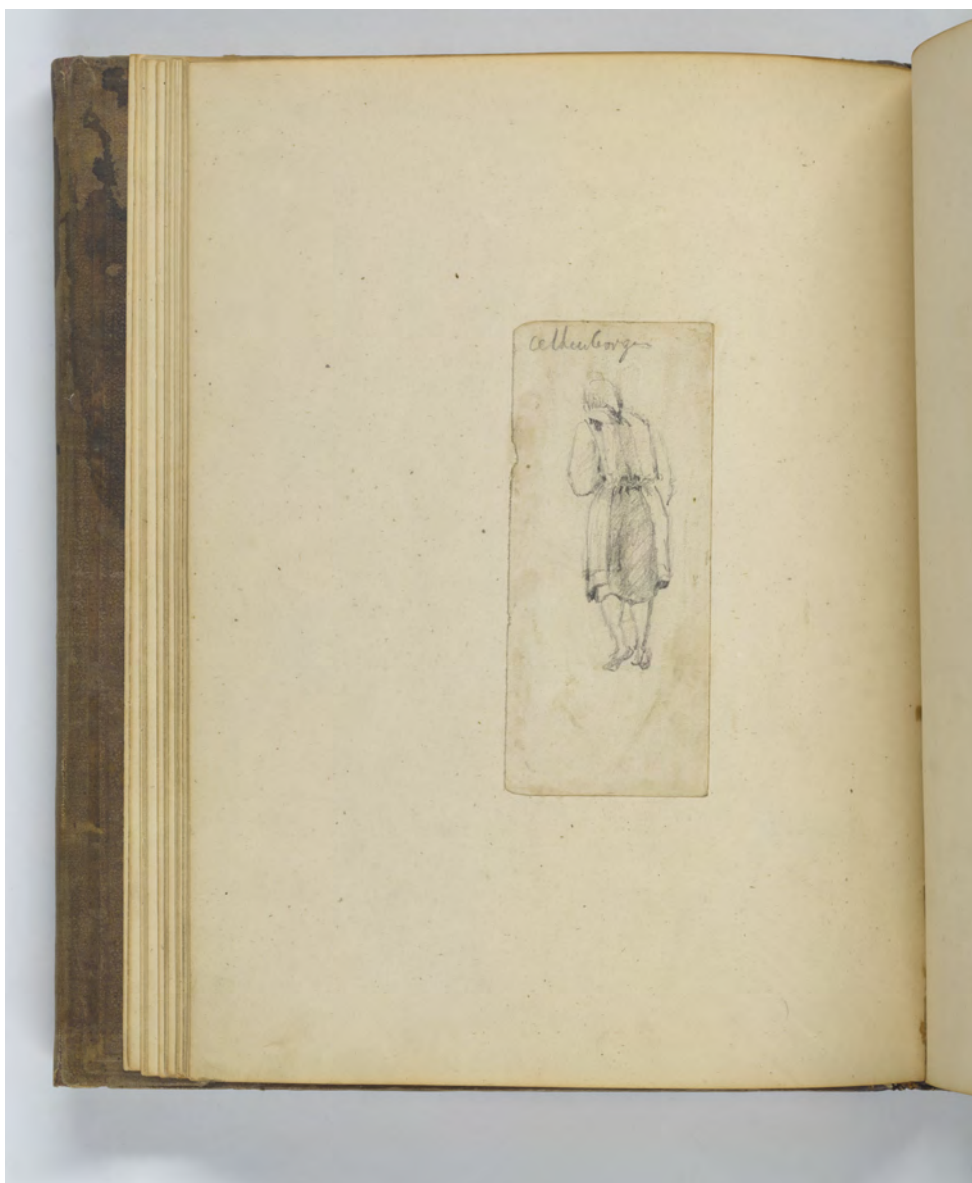

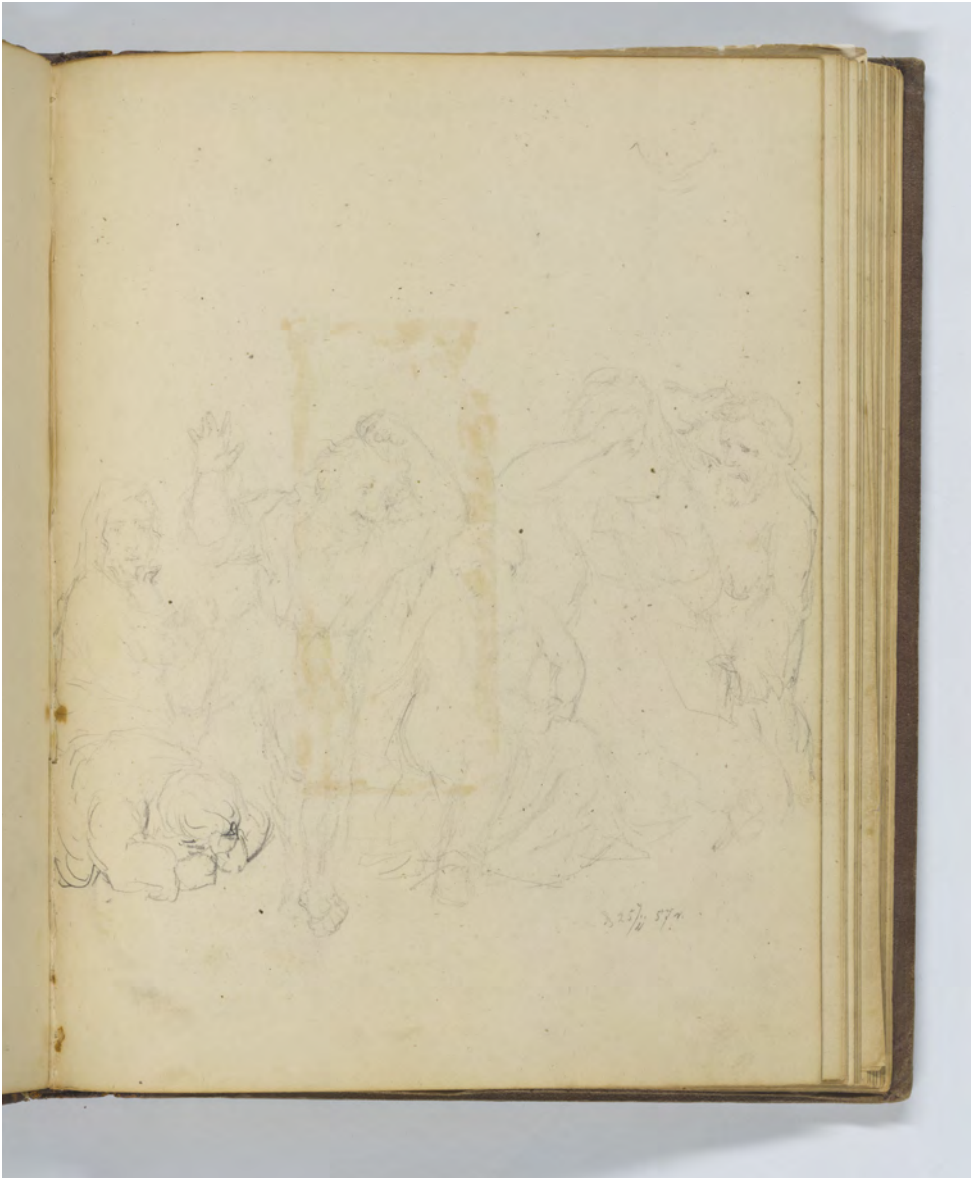

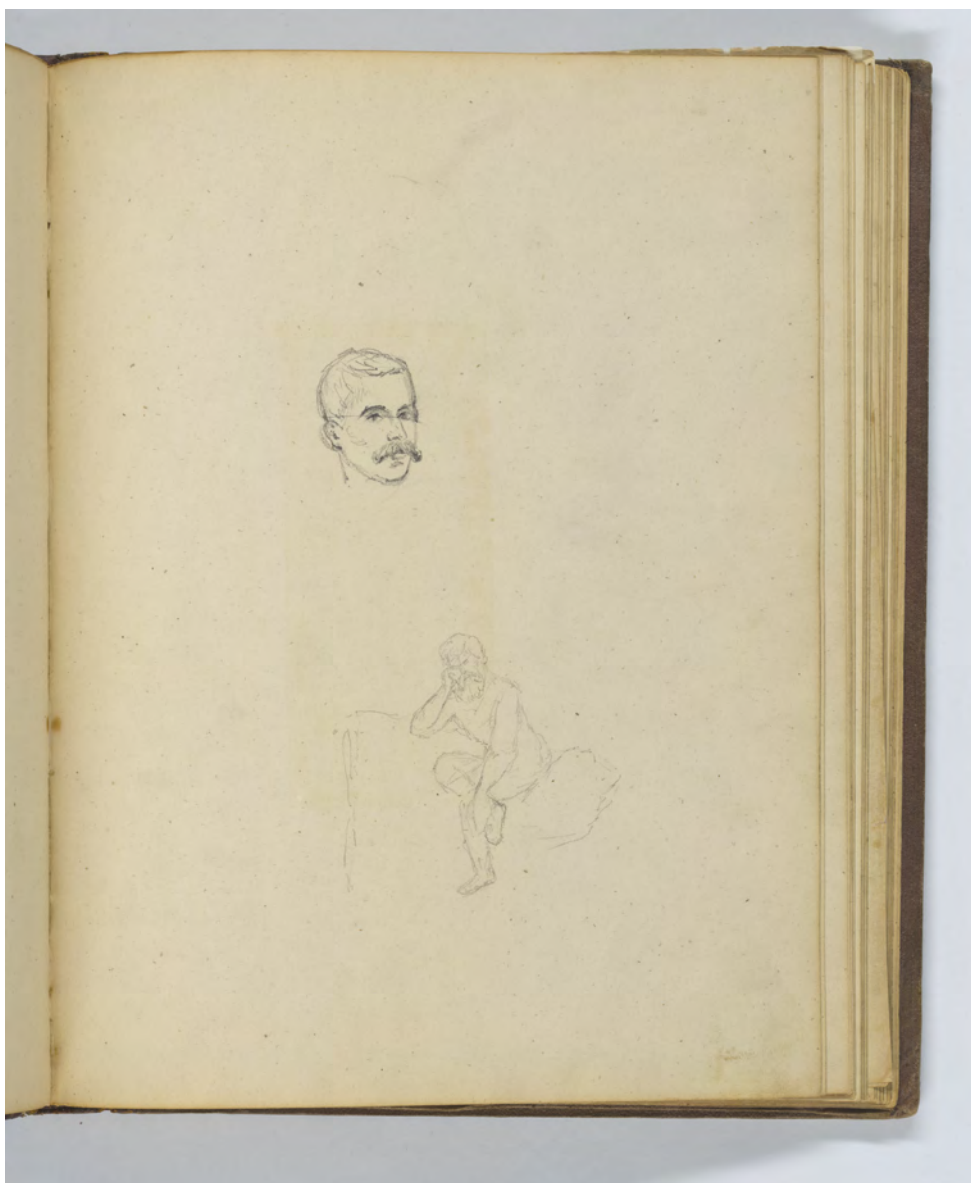

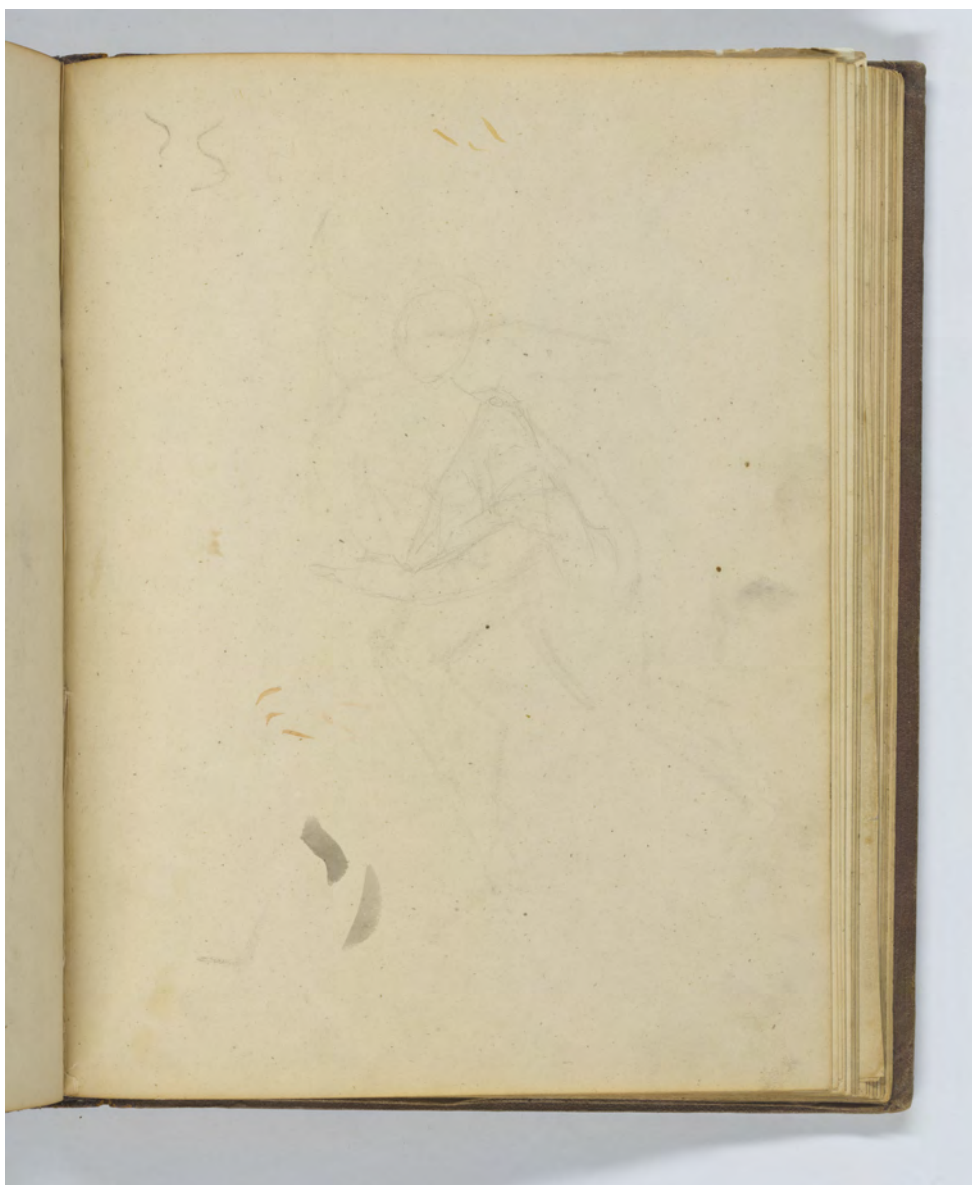

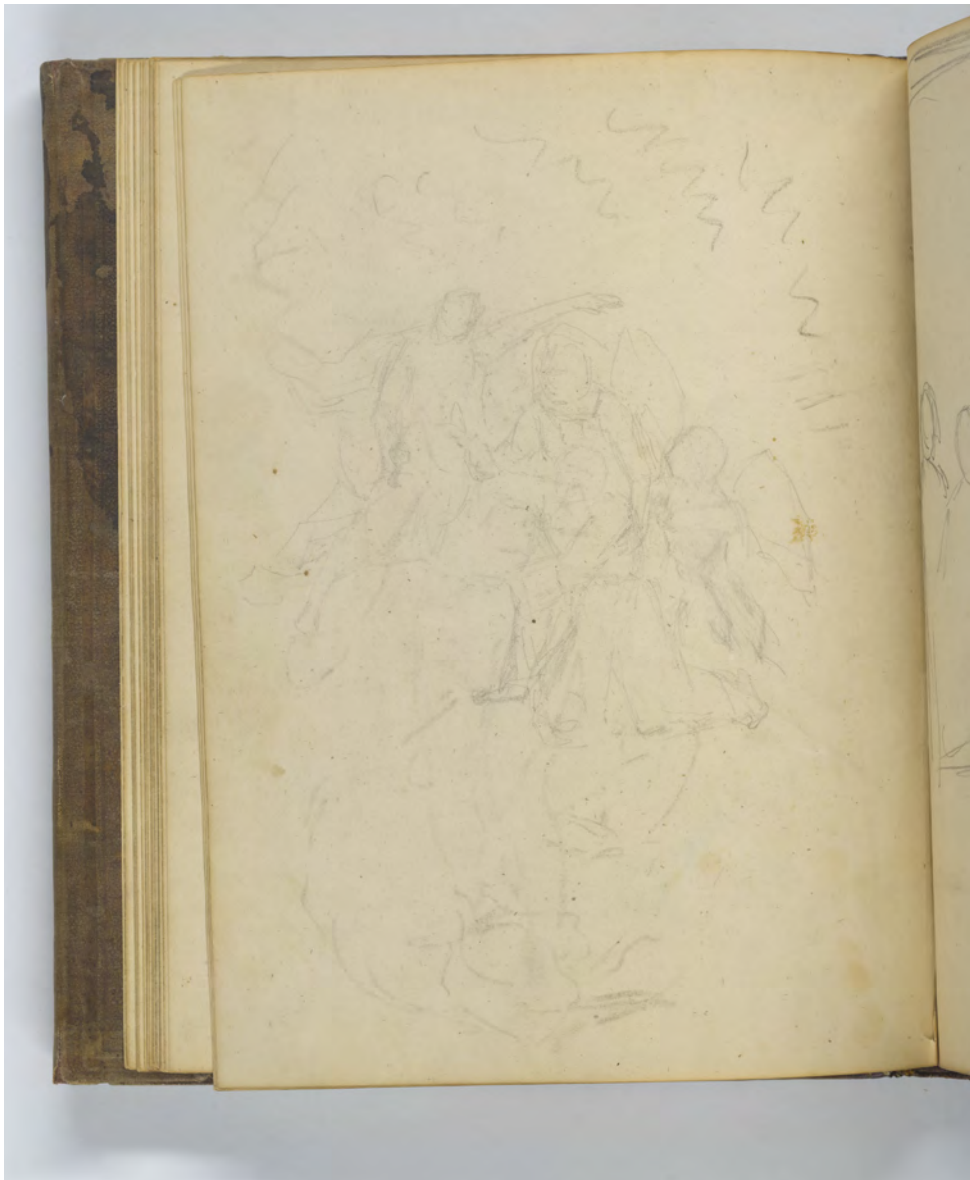

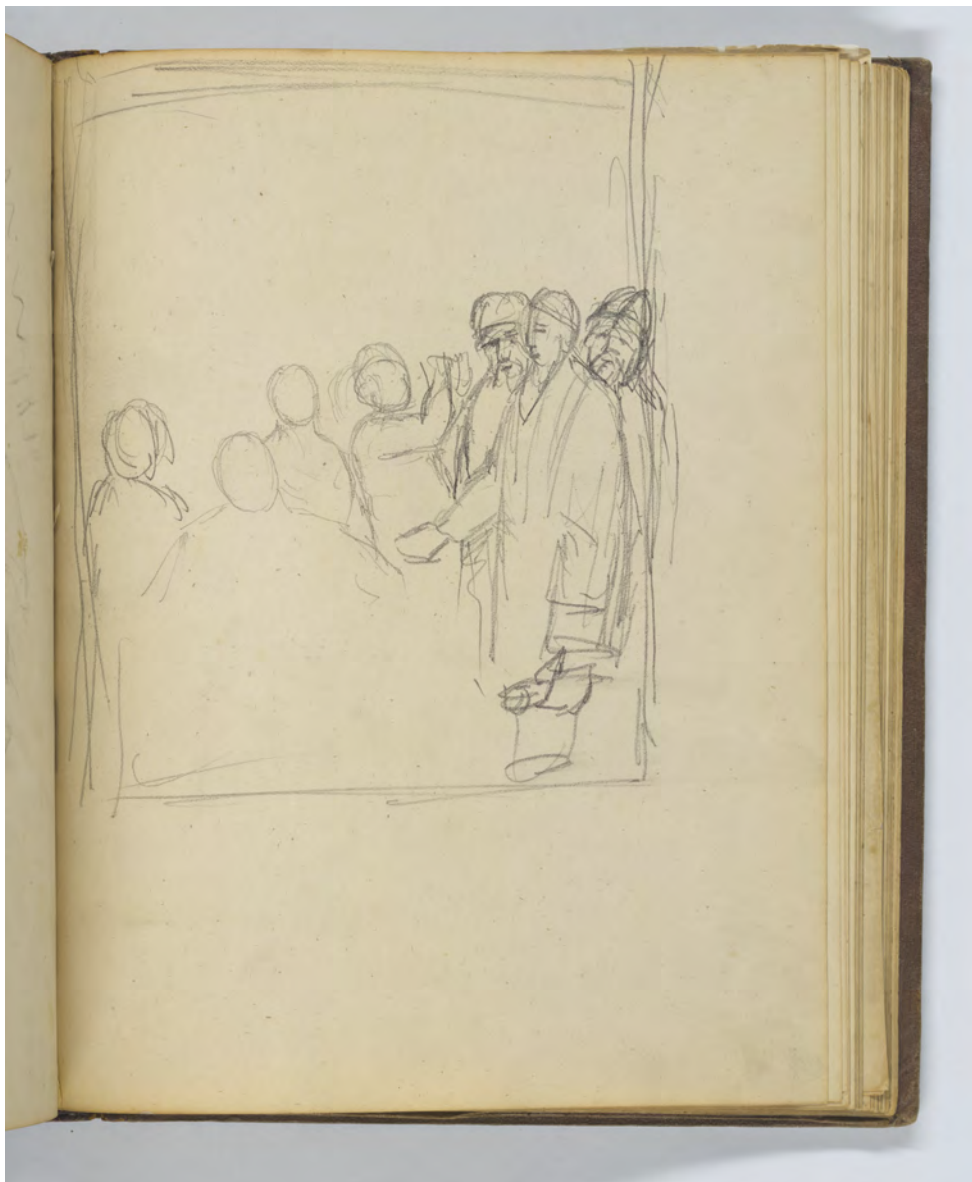

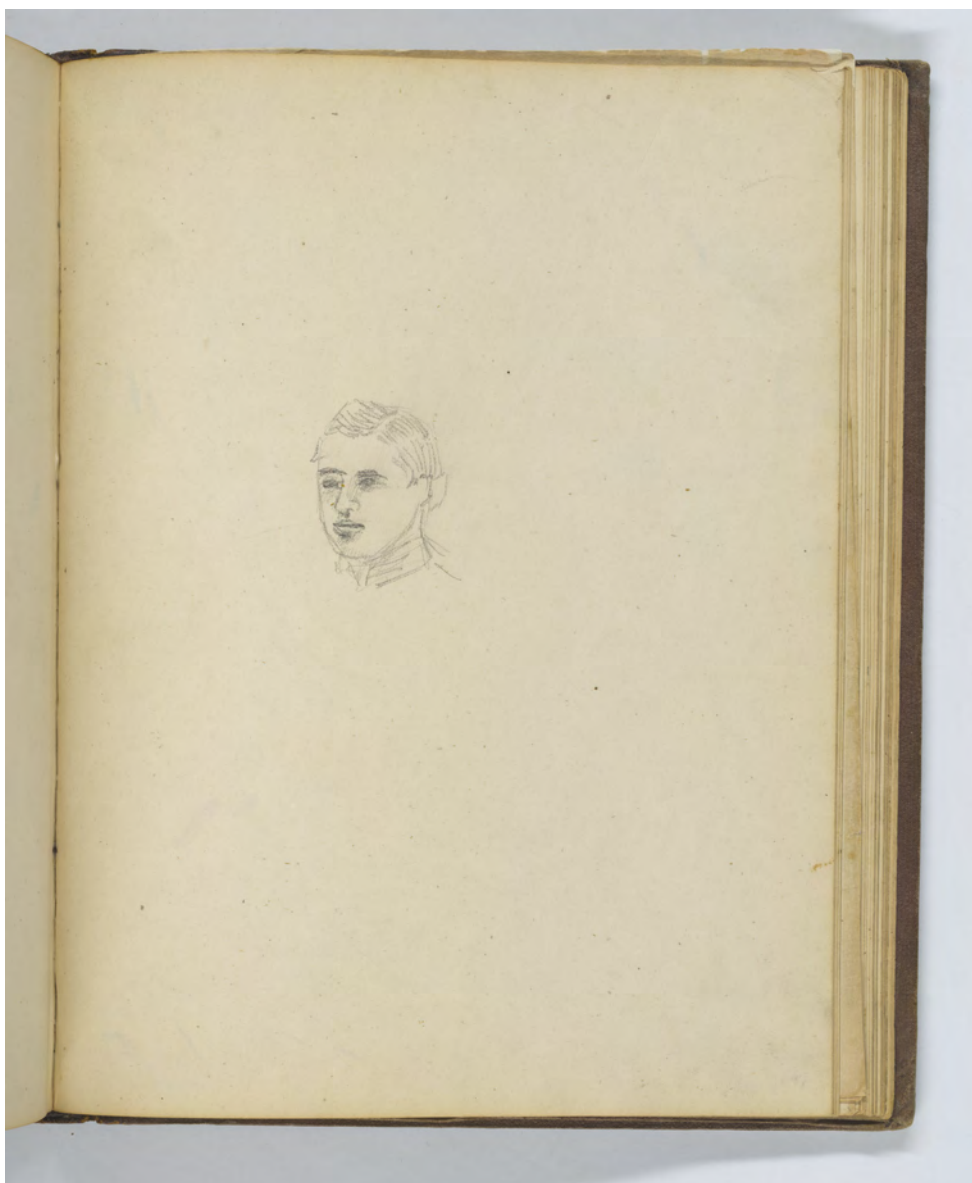

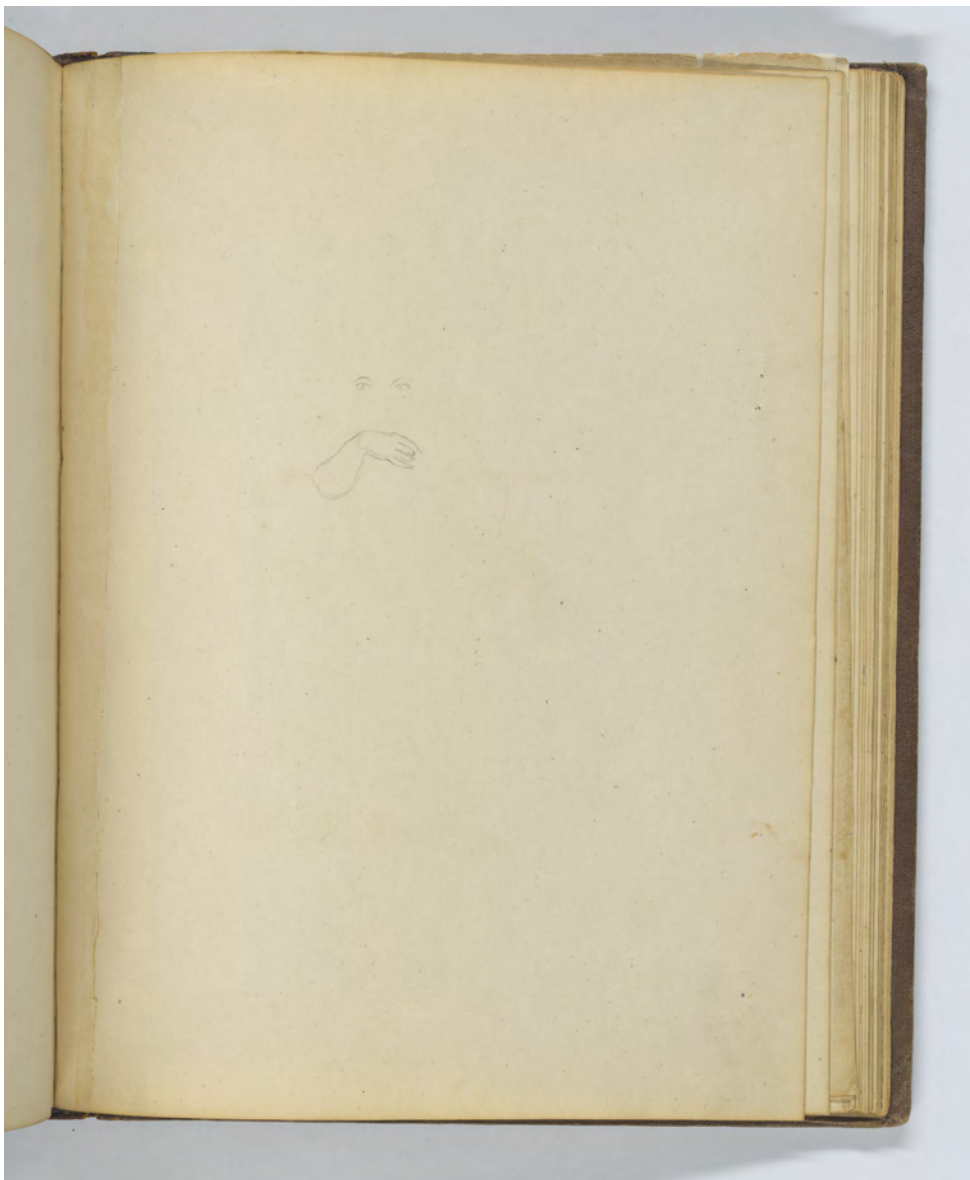

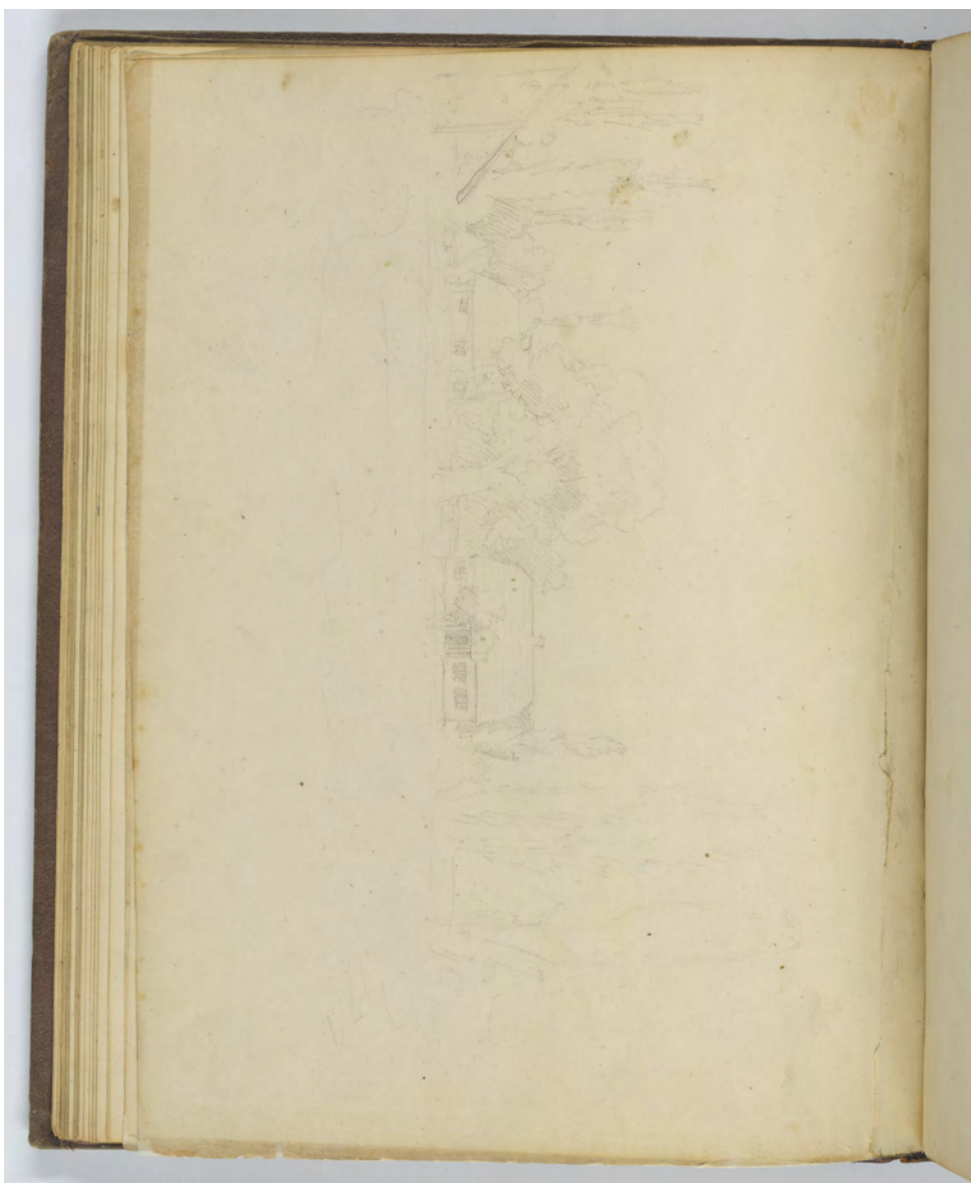

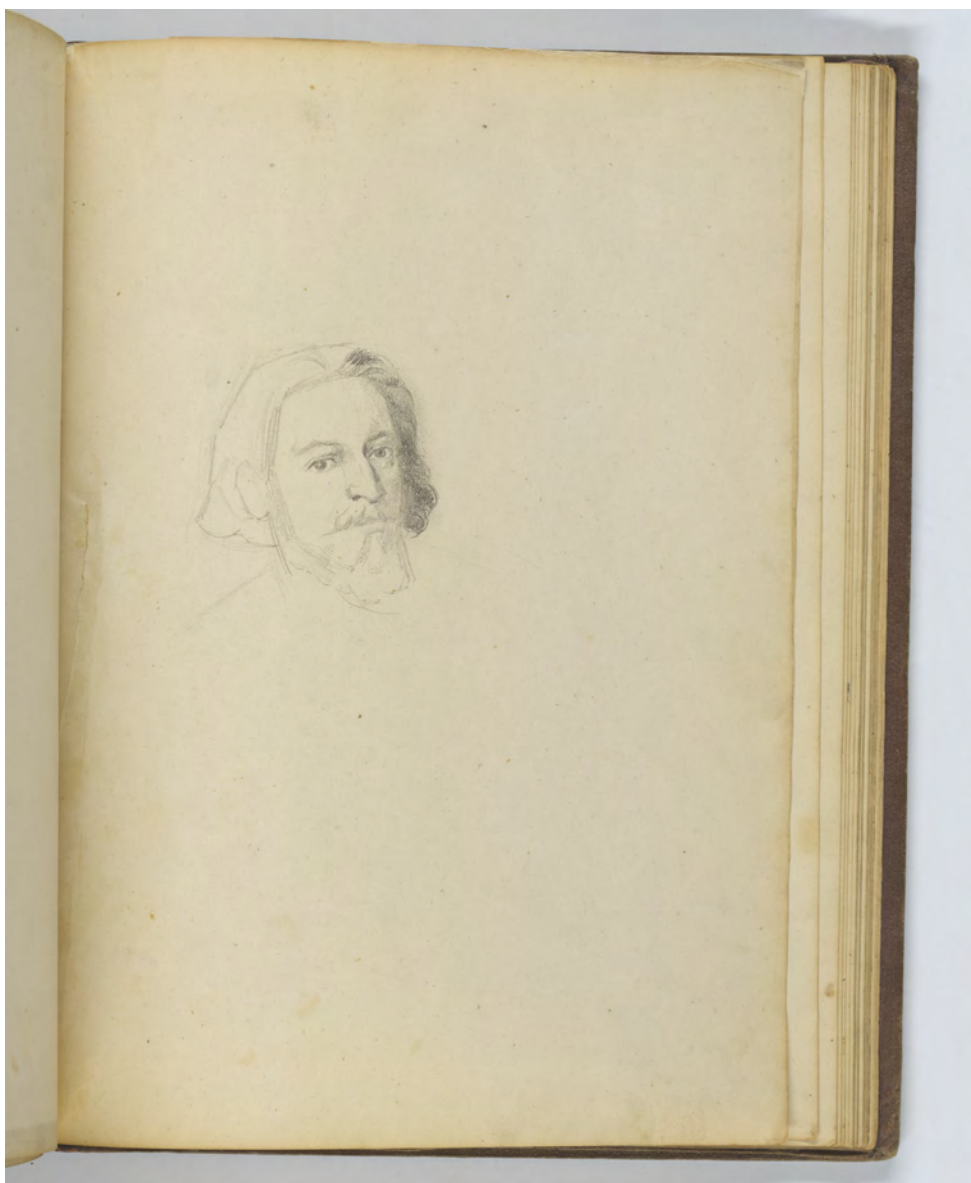

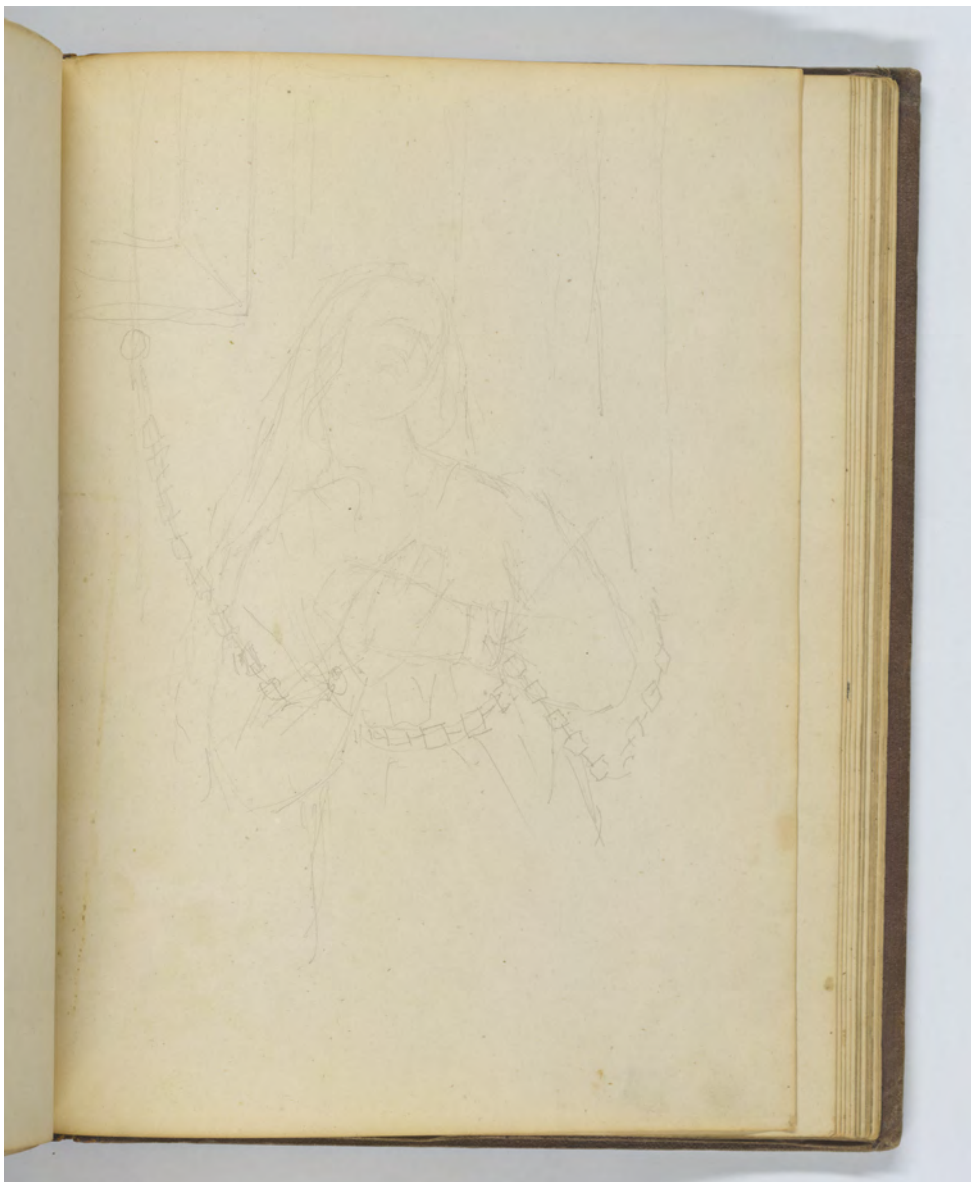

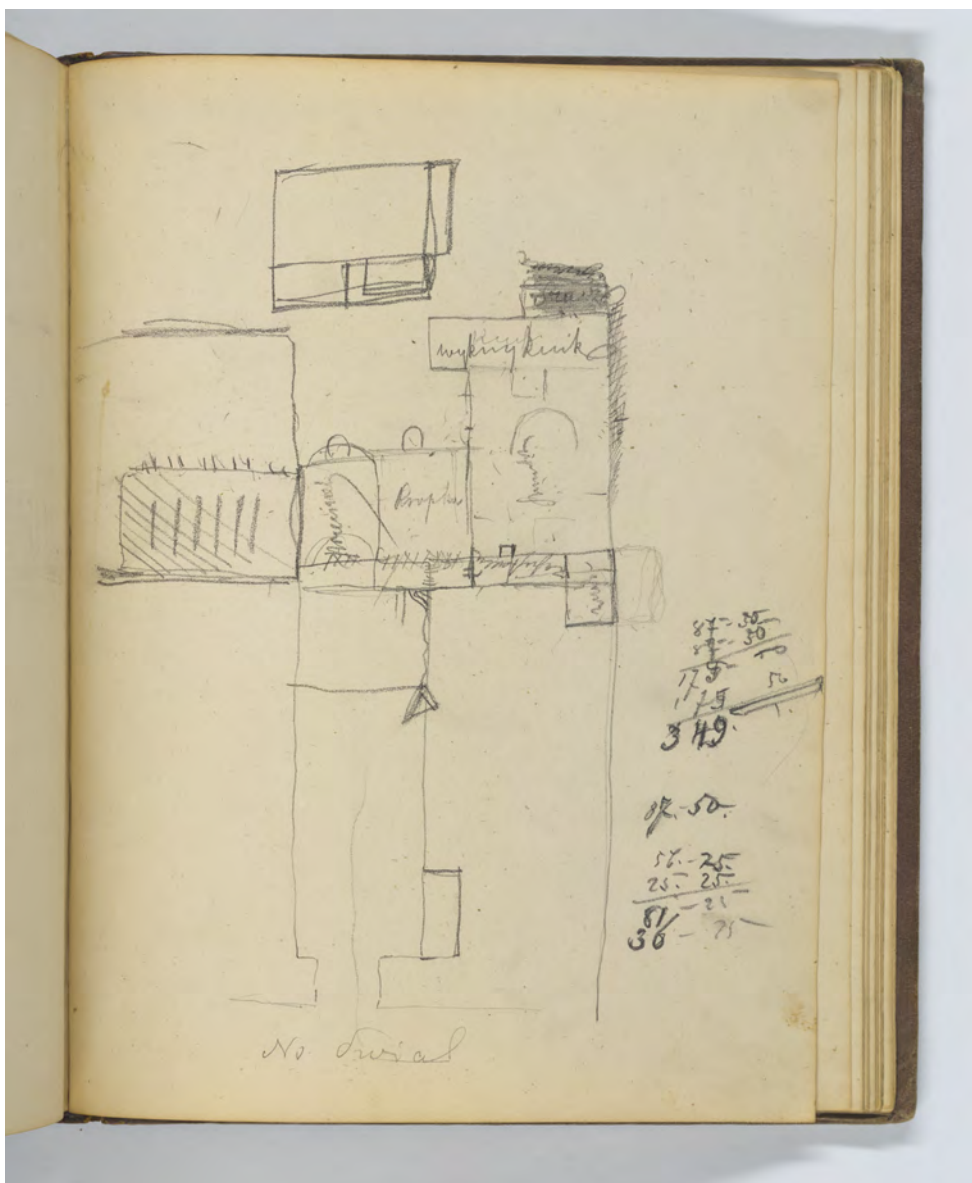

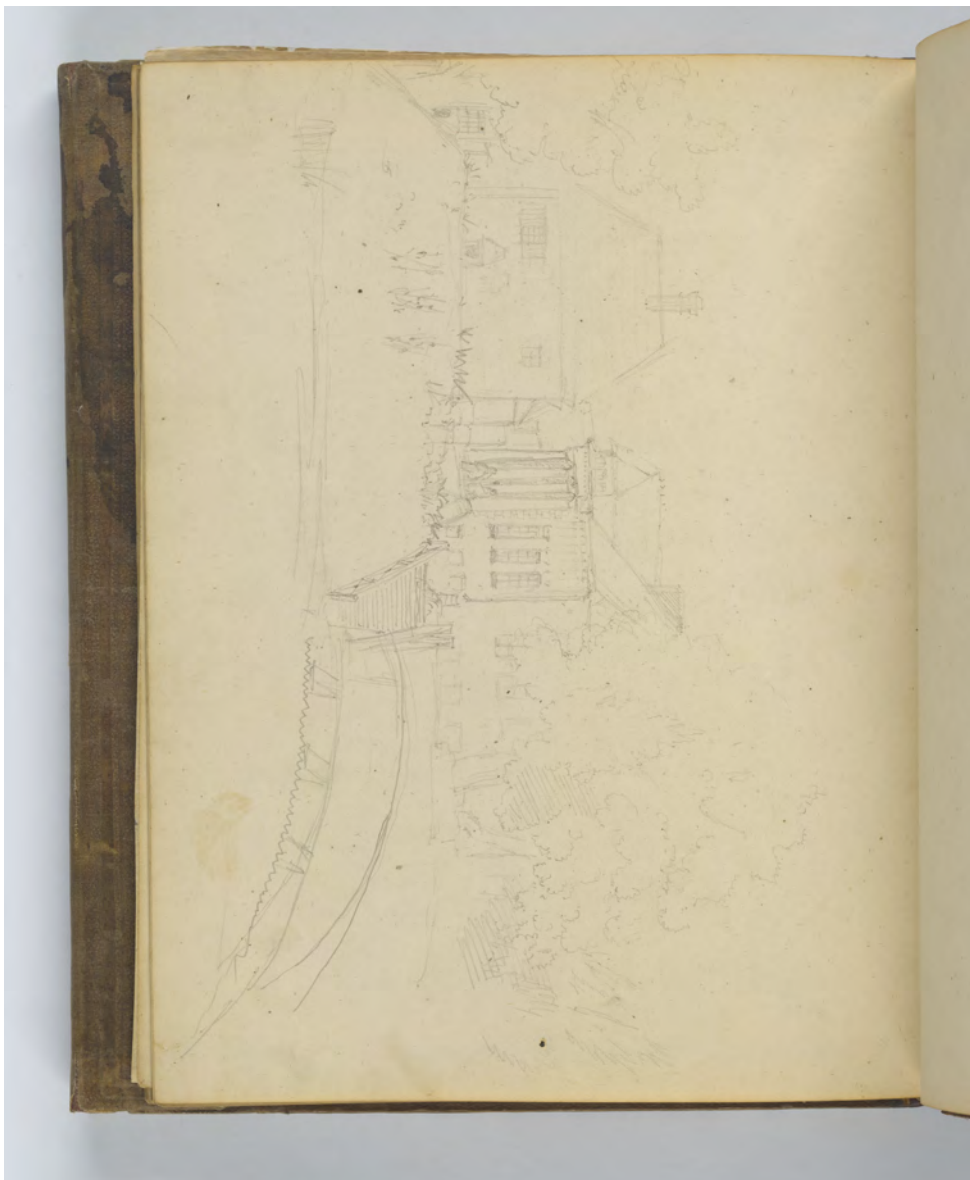

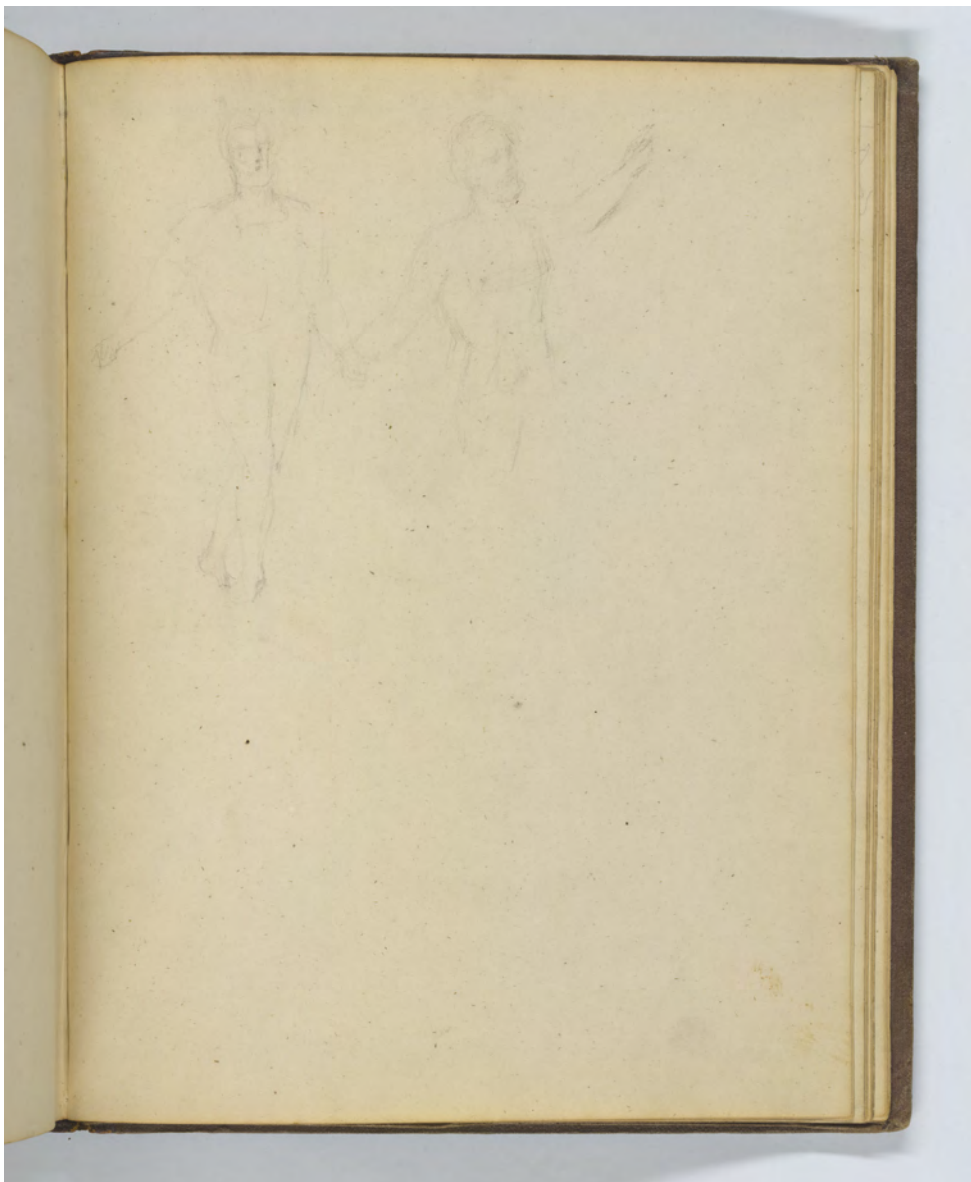

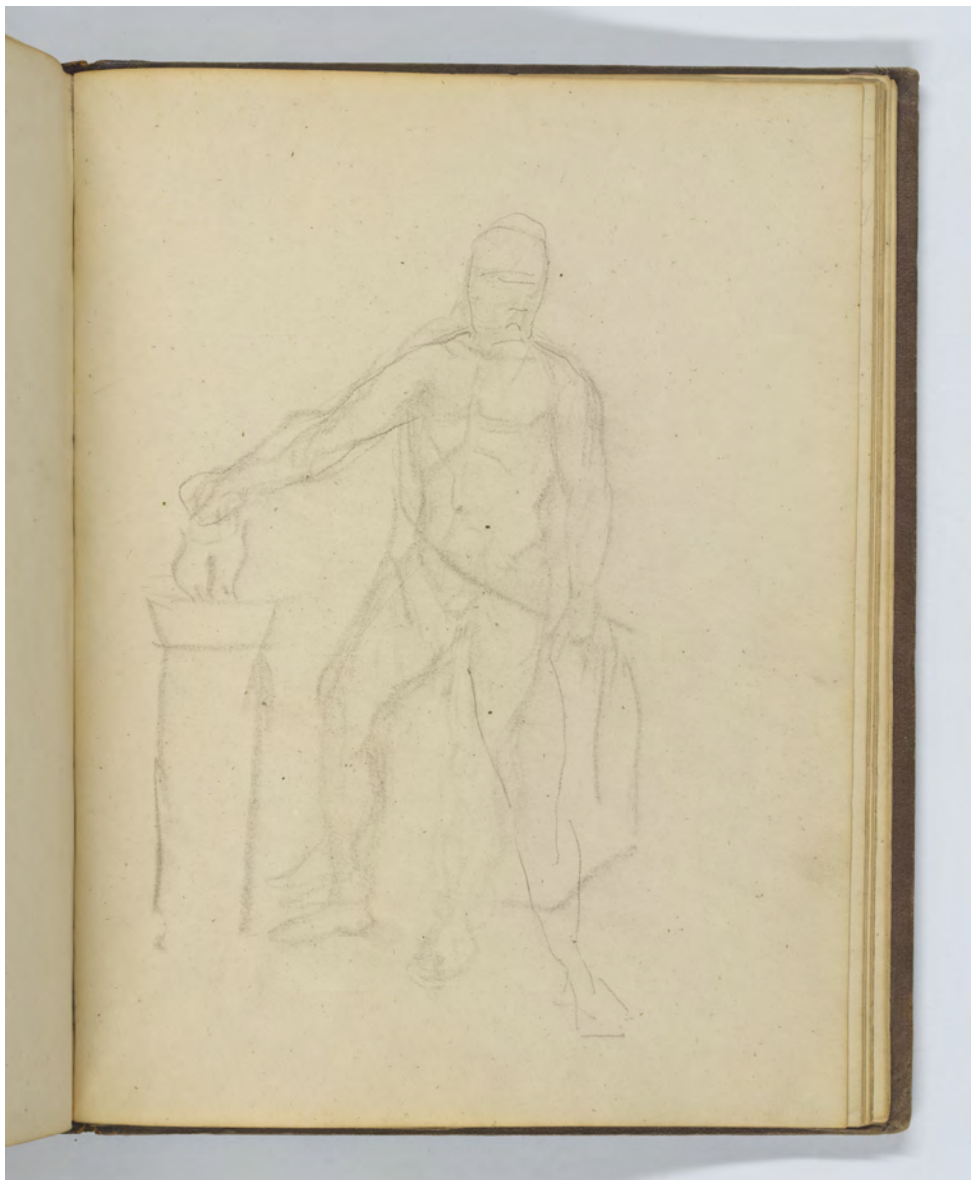
27-50
27-50
17-5
17-5
349

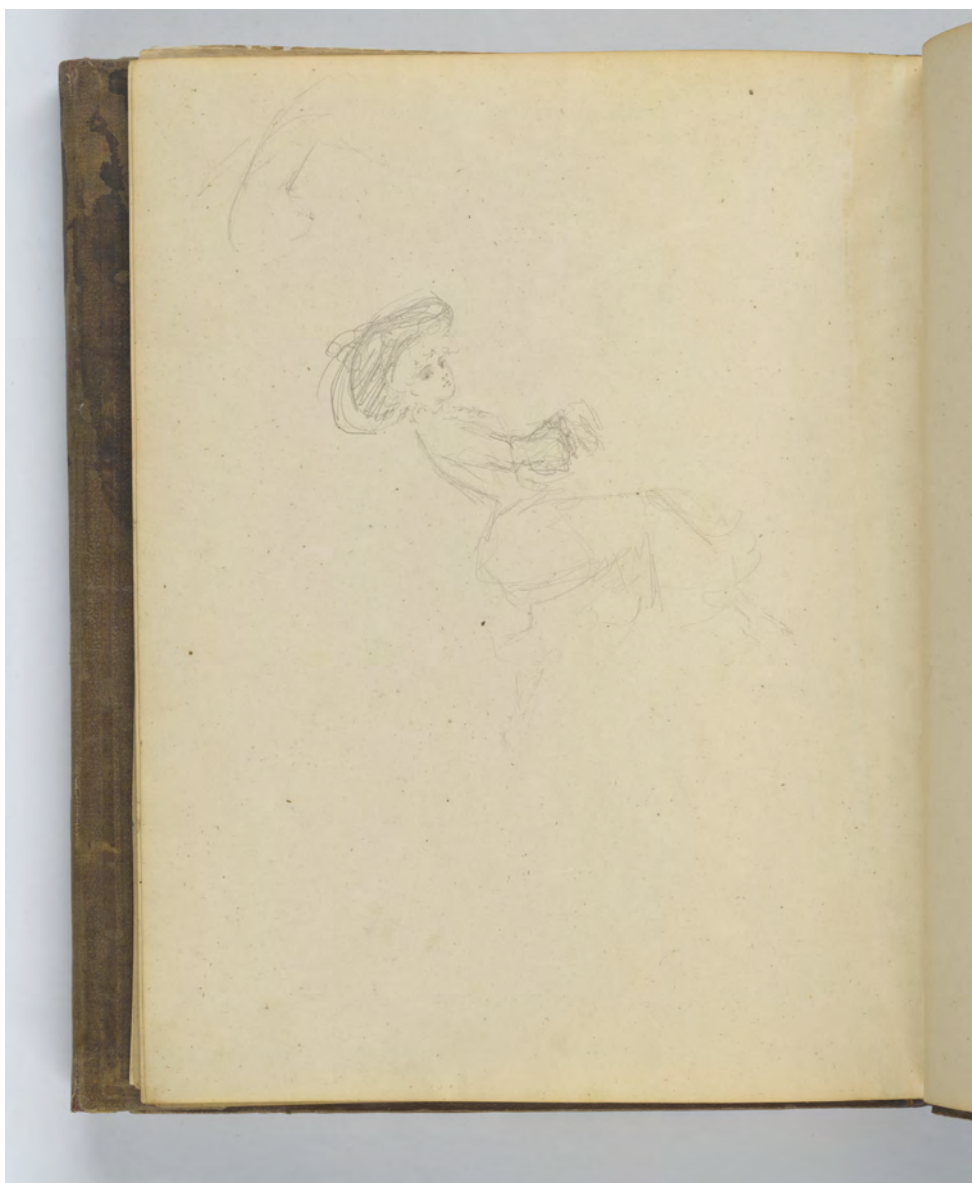
27-50
25-25
25-25
50-75

No final

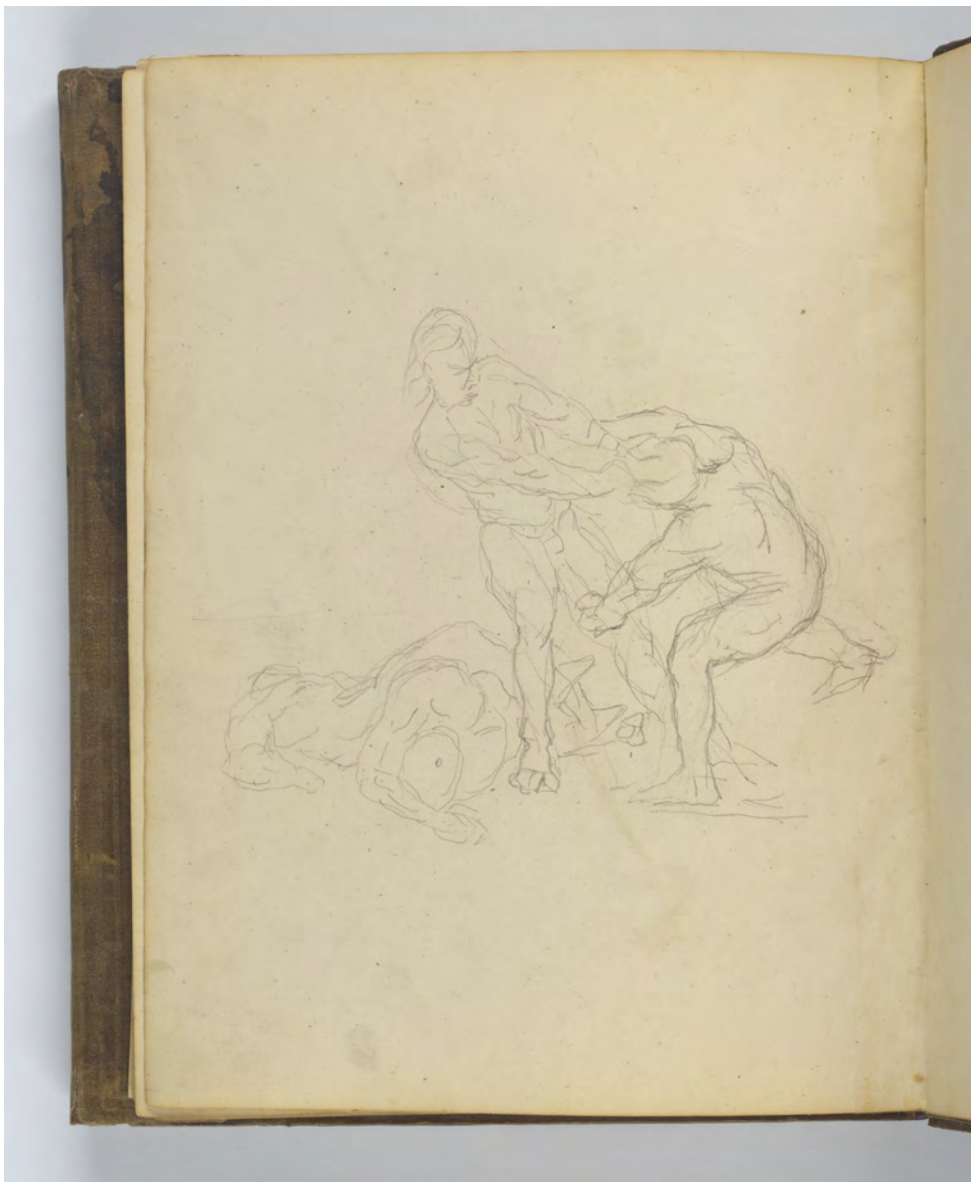

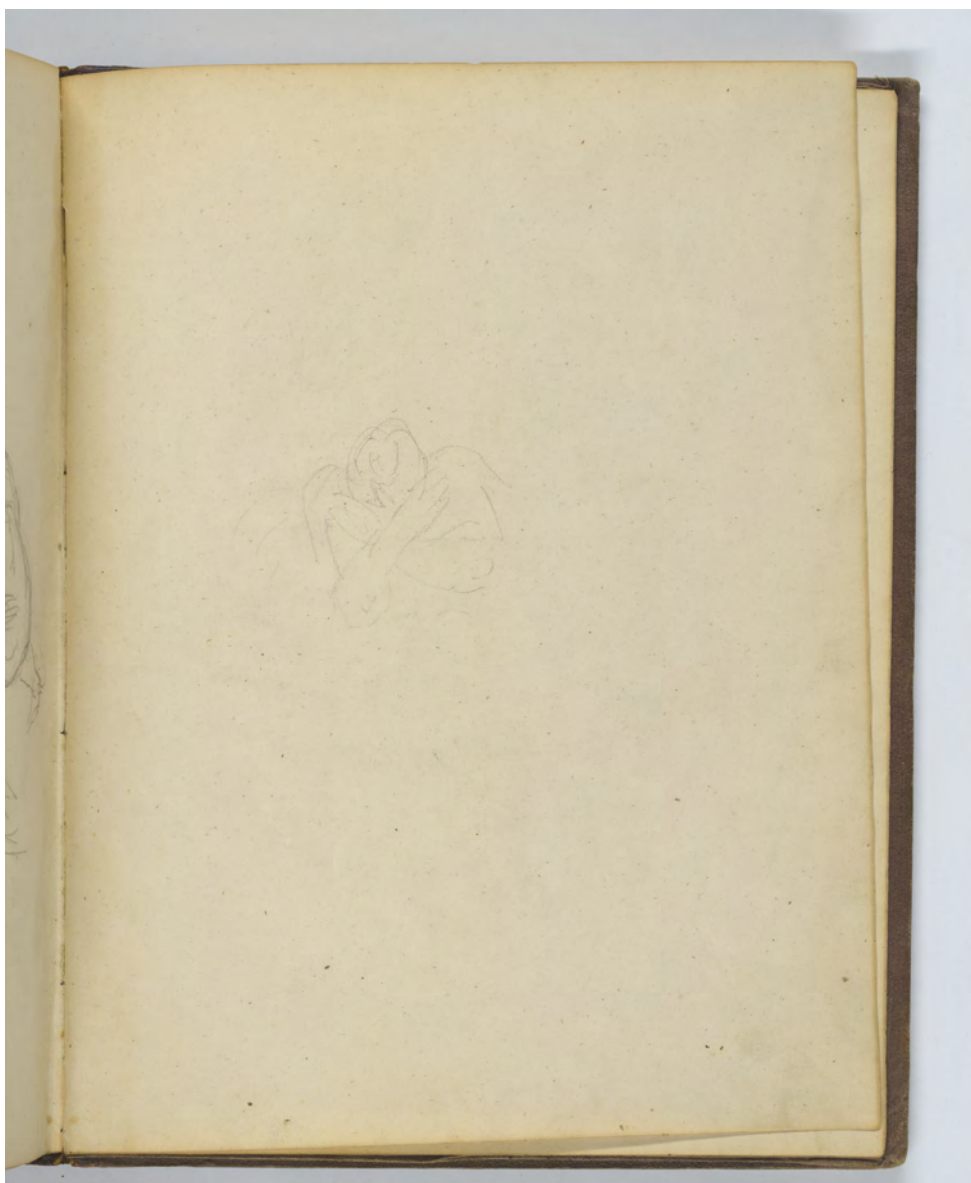

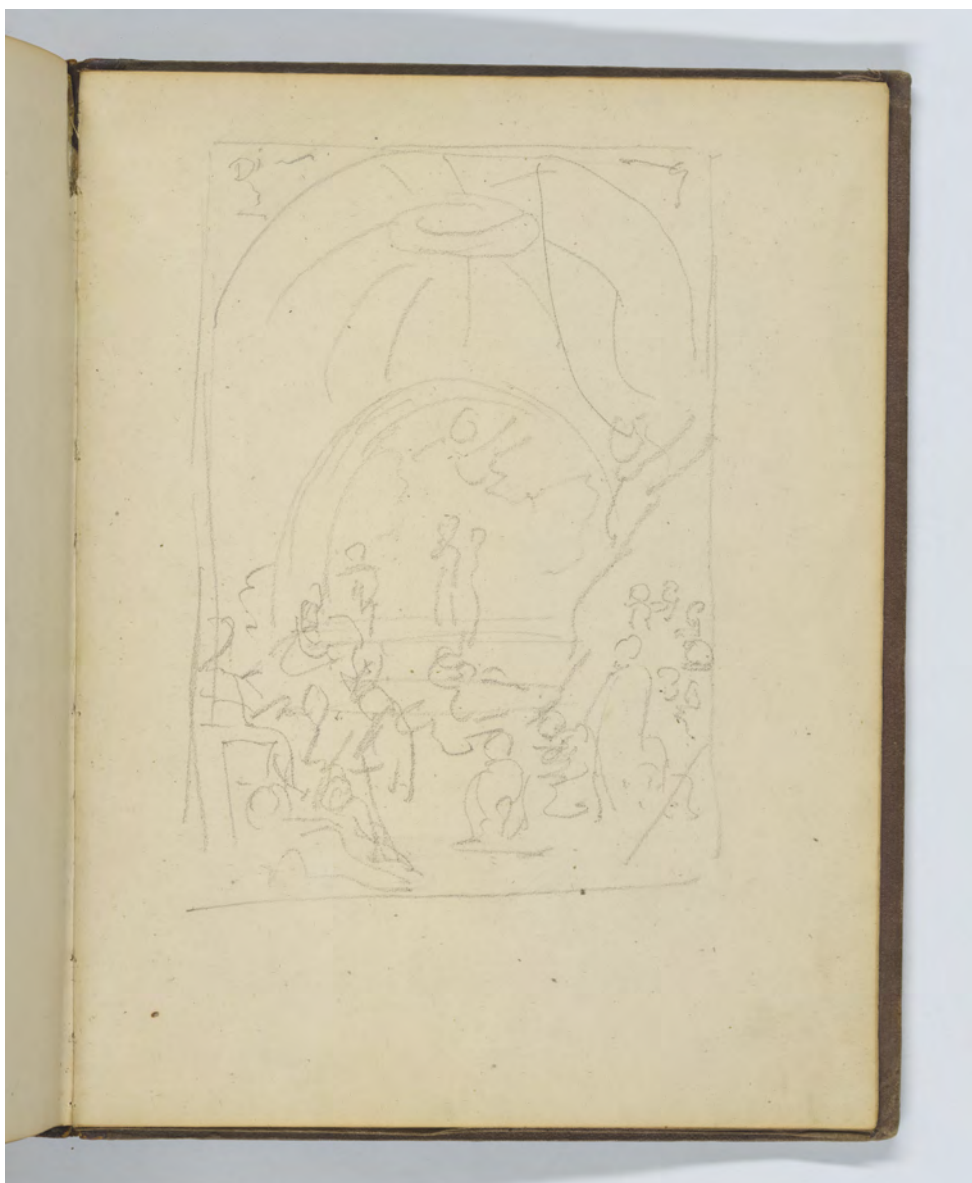

Ронд

А. В.
Урван
Самуил
Самуил
Самуил
Самуил

21	84	2.5
2	20	
1	2	
	<hr/>	
	1.9	

№ означеніе именованіе 19го апреля
 1862 года 10го именованіе Карембасисъ воеводъ
 Мунрагора еликсасіра 11го
 Омъ графъ воевода Карембасиса.

447

